İNSAN BEYNİNİN, UZAYIN VE ZAMANIN

Bilinmeyen DÜNYASI

250 TL. (KDV dahil)

35

Anadolu, ley hatları ile dolu

"Kendimi birden ortaçağda buldum"

Dünya yapısı uçandaireler

Toplu isteri bulaşıcı mı?

Mendoza'da buluşma

KARACAN

Bilinmeyen
İNSAN BEYNİNİN, UZAYIN VE ZAMANIN DÜNYASI

İçindekiler

	Sayfa
Dünya uçandaireleri **DÜNYA YAPISI UÇANDAİRELER**	817
Zaman kayması **"KENDİMİ BİRDEN ORTAÇAĞDA BULDUM"**	822
Uçandaire dosyası **MENDOZA'DA BULUŞMA**	825
Welsh Üçgeni **UÇANDAİRE ABLUKASI**	828
Toplu isteri **TOPLU İSTERİ BULAŞICI MI?**	832
ANADOLU, LEY HATLARI İLE DOLU	836

Gelecek sayıda

Eski teknolojiler
2000 yıl önce yapılmış uçaklar ve piller bulundu
Sayfa: 841

Ay, sırlarını vermiyor
Ay'ın yüzeyinde garip ve parlak ışıklar görülüyor.
Sayfa: 845

Hipnoz, tıbba yerleşiyor
Hipnoz, tıbbın vazgeçilmez bir uygulaması haline nasıl geldi?
Sayfa: 858

Okuyucu mektupları

Didim'de uçandaire

Geçen sene (1984 Yaz'ı), arkadaşlarla birlikte Didim'e tatile gitmiştik. Akşam olduğunda bir tepenin üzerine yattık. Sabahleyin, beş buçuk altı arasında kalkmıştım. Tekrar yattığımda, gökyüzünde parlak bir cisim göründü, bir süre gittikten sonra kayboldu. Aniden aynı cismin göründüğü yerden bir cisim daha göründü, o da aynı noktaya varınca kayboldu. Çok parlak bir nesneydi...

Ahmet Karaduman
Doğu Mah. Şabankuyu Sok. No: 1
Yenipazar-Aydın

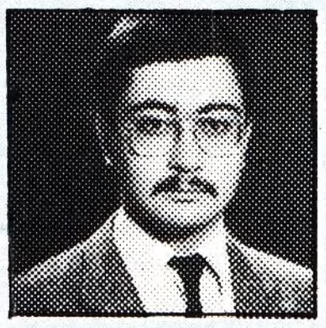

Eve gelen uzaylılar

Bu olay gerçekleştiği sıralarda çok küçüktüm. Hastaydım ve annemle babamın yanında yatıyordum. Solda bulunan açık kapıda, bir anda 2 kişi belirmişti. Filmlerdeki uzaylılara benzemeyen bu kişilerin her ikisi de aynı tip giyinmişti. Giysilerin rengini tam anımsayamıyorum, tulum gibi tek parçaydı. Bana zarar verecekleri düşüncesine kapılmıştım. Ancak, bu varlıklar, annemle babamın uyanmasına rağmen gitmediler. Öylesine net ve gerçek gördüm ki, annemin ve babamın da gördüklerinden emindim. Oysa, heyecan ve korku içinde, birçok kez işaret ettiğim halde, göremediler.

Birkaç dakika sonra, heyecan ve korkum yatışınca, birden kayboldular.

Ayhan Aşcı
Kooperatif Evleri Arkası Dostlar Apt. 402-4
Dikmen-Ankara

Bilinmeyen'den her hafta bedava bilgisayar

Bilinmeyen okurlarına bilgisayar vermeye devam ediyor. COMX 35 ailenin tüm fertlerinin yararlanabileceği zeki ve yaratıcı bir bilgisayardır. Herkes tarafından kolaylıkla kullanılabilir. Öğretici olduğu kadar eğlendiricidir. Ev bütçesini yapar, ailenin banka hesabını kontrol eder. En basit oyunlardan zekâ düzeyini yükselten oyunlara kadar çok zengin oyun programları vardır.

NASIL KATILACAKSINIZ

Aşağıdaki kuponu 10 Eylül 1985 Salı günü elimize geçecek şekilde adresimize gönderin. Yapılacak çekilişte kazanan okurumuzun adını 40. sayımızda açıklayacağız.

BİLİNMEYEN
COMX 35
bilgisayar çekilişi 2
Basın Sarayı. Cağaloğlu/İstanbul

ADI-SOYADI: .....
MESLEK: .....
YAŞI: .....
ADRES: .....
.....

2. ÇEKİLİŞ

SORD M-5 KAZANAN ALTINCI OKURUMUZ SÜMER FARRA

BİLİNMEYEN SORD M-5 bilgisayar çekilişlerinden altıncısı 7 Ağustos Çarşamba günü yapıldı. Rümi Mehmet Paşa Mah. Eşrefsaat Sok. Dilek Apt. 22/4 Üsküdar-İstanbul'dan Sümer Farra, SORD M-5 bilgisayar kazanan altıncı okurumuz oldu.

BİLİNMEYEN ■ Cilt: 3 ■ Sayı: 35 ■ Fiyatı: 250 TL. (KDV dahil) Kıbrıs'ta 330 TL.

KARACAN YAYINLARI A.Ş. adına sahibi: ALİ KARACAN ■ YÜRÜTME KURULU: ALİ SAYDAM ■ ENGİN KÖSEBAY ■ OĞUZ DEMİRCİOĞLU ■ ÖZHAN KÜÇÜKTOPUZLU
YAZI İŞLERİ: Genel Yayın Yönetmeni: ALİ SAYDAM ■ Yazı İşleri Müdürü: FAİK AKIN ■ Yazı İşleri Müdür Yardımcıları: ERCAN ALTAZLI (Teknik Hazırlık), SAİT AĞLARCI (Redaksiyon ve Araştırma) ■ YAYIN KURULU: Ata Nirun, Cem Çobanlı, Prof. A.J. Ellison, Dr. J.Allen Hynek, Brian Inglish, Colin Wilson ■ Ankara Temsilcisi: ÖNDER ŞENYAPILI ■ İzmir Temsilcisi: ERKAN SEVİNÇ
İDARE: Genel Koordinatör: OĞUZ DEMİRCİOĞLU ■ Mali Koordinatör: ÖZHAN KÜÇÜKTOPUZLU ■ İlan ve Halkla İlişkiler Müdürü: ESER NOYAN ■ Satış Müdürü: COŞKUN GÜNGÖRER
TEKNİK: Art Direktör: ERTAN GÖKEMRE ■ Teknik Müdür: NURETTİN ÖZAKSEL ■ Teknik Müdür Yardımcısı: M. SABİT UÇUK ■ Düzelti Servisi Şefi: SERRA TÜZÜN ■ Dizgi-Pikaj-Montaj: KARACAN YAYINLARI ■ Renk ayrımı: ORBİS-LONDRA, ÇALİ GRAFİK-İSTANBUL ■ Baskı: HÜRRİYET OFSET A.Ş. HALKALI/İSTANBUL ■ Adres: BİLİNMEYEN, Basın Sarayı Cağaloğlu/İstanbul. P.K. 1134 Sirkeci/İstanbul. Tel: 527 00 34 - 526 69 00 Telex: 23360 ■ Ankara Bürosu: Tunus Cad. 6/4 Bakanlıklar/ANKARA Tel: 18 20 15 Telex: 42512 MİLT TR ■ İzmir Bürosu: 1379 Sok. 59/215 Alsancak/İZMİR Tel: 13 73 91 Telex: 52651 MİLT TR ■ Abone yıllık (52 sayı) 9.500 TL, 6 aylık 5.000 TL. ■ Posta ücretleri yayınevimize aittir. (Abone ücretleri posta havalesiyle gönderilebileceği gibi İş Bankası Cağaloğlu/İstanbul Şubesi nezdindeki 20 no'lu hesabımıza yatırılabilir).

© Copyright: Orbis Publishing Ltd. London, England ■ Türkiye'de yayın hakkı: KARACAN YAYINLARI

Hepsi uzaydan gelmiyor

Dünya yapısı uçandaireler

Uçandaireler ile ilgili birçok yaklaşımın arasında, onların dünyada insan eliyle yapılmış olabileceği ihtimali de var. Nitekim, uçandaire araştırmacıları bazı olaylarda bu iddiaların kanıtlarına rastladıklarını belirtiyorlar. "Dünya uçandairelerinin" gerçek uçandaireler kadar başarılı olup olmadıkları ise şimdilik bilinmiyor.

ARAŞTIRMACILARIN, UÇANDAİRELER ile ilgili açıklamaları çok çeşitli ve çok farklıdır. Çok eski çağlarda uçandairelerdeki canlıların sadece olağanüstü ya da ilahi varlıklar olduklarına inanılırdı. Bugünkü teknolojik çağda ise, bunların evrendeki zeki uygarlıklardan gelen ziyaretçiler, zaman yolcuları hatta dünyanın içinde yaşayanların yeryüzüne gönderdikleri ajanlar oldukları bile düşünülüyor. Fakat tüm bunları çürütmeye çalışan yaklaşımlar da var. Sözgelimi, psikologlar uçandaire olaylarının bilinçaltının bir ürünü olduğunu iddia ediyorlar.

Görüşler de değişiyor

Uçandairelerin yeryüzü semalarında görülmeye başladığı ilk zamanlardan itibaren insanlar onları hep farklı şekillerde değerlendirdiler. Bu değerlendirmenin insanlığın uygarlaşması ve bilimsel gelişme süreçleri ile yakından ilgisi vardı. Sözgelimi, uçandaireler bir dönemde "yalancı güneşler", kuyrukluyıldızlar, meteorlar, bulutlar, daha başka zamanlarda da ışık topları, kuzey ışıkları (Aurora) ve benzeri oluşumlar ile açıklanmaya çalışıldı.

Yeni bir silah mı?

Bugün ise yeni bir görüş ortaya atılıyor. Halkın bir bölümü, uçandairelerin süper devletlerin geliştirdiği yeni gizli silahlar olduklarını düşünüyorlar. İşin ilginç yanı, bazı uçandaire araştırmacıları da bu yaklaşımı benimsiyorlar, hatta ellerinde kanıtları bile olduğunu söylüyorlar. Fakat kuşkusuz tüm uçandaire olaylarını da bu tür bir nedene bağlamak anlamsız olacaktır.

Binlerce kişi izledi

Kayıtlara geçmiş ilk uçandaire olayının 1896 kasımı ile 1897 mayısı arasında Amerika'da binlerce kişi tarafından izlendiği belirtiliyor. Bu olayın ayrıntılarını inceleyen bugünkü araştırmacılar, bu aracın dünya yapımı oldu-

20. yüzyılın başlarında Fransız Santos-Dumont tarafından yapılan havagemisi (üstte).

1896'da California üzerinde aylarca izlenen havagemisinin yöresel gazetelerden birinde yayımlanan temsili çizimi (sağda).

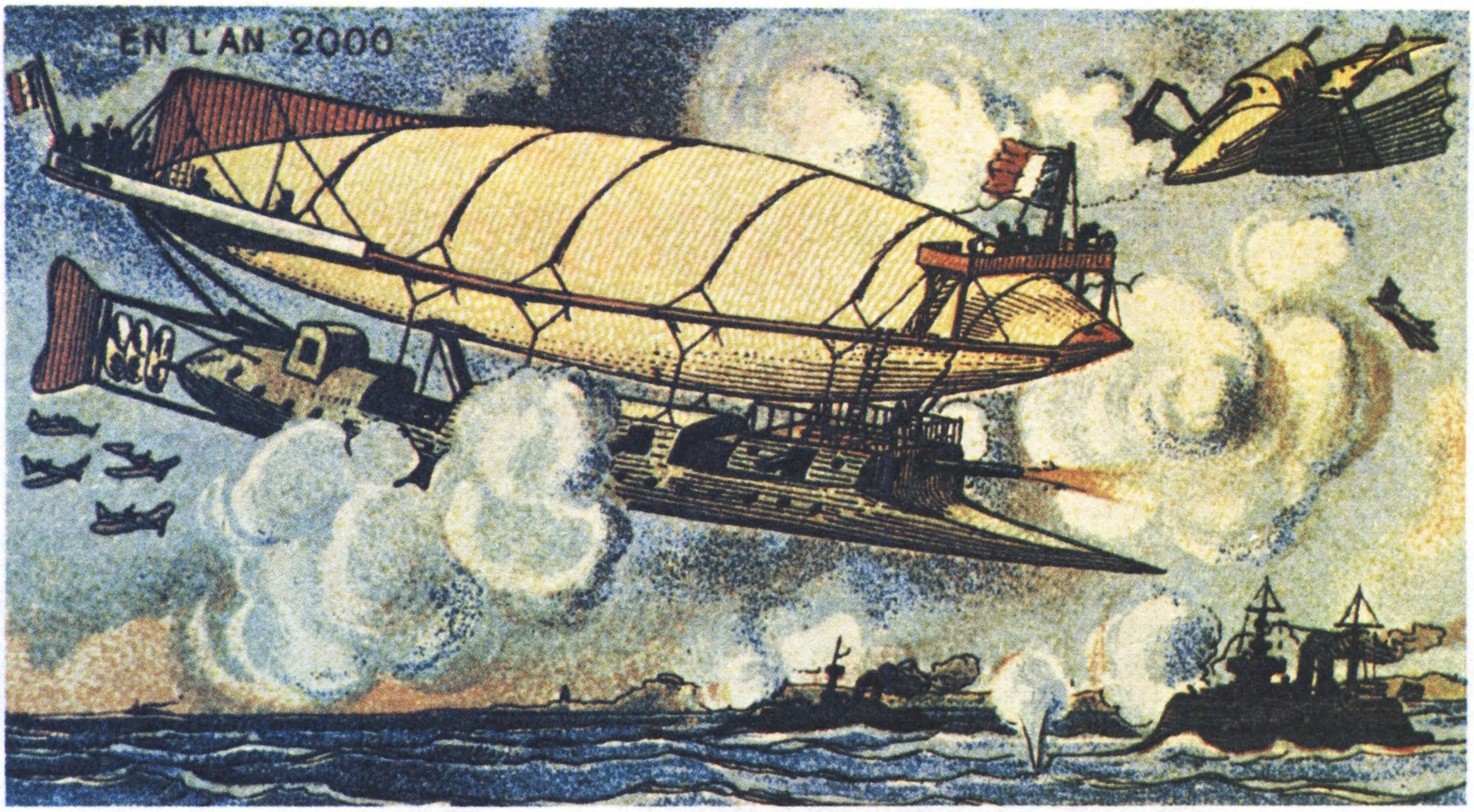

ğunu öne sürüyorlar. O zamanlarda bu cisme "esrarengiz havagemisi" adı verilmişti. O tarihlerde bazı ülkelerde havacılık ile ilgili çalışmalar yapılıyordu, fakat Avrupalı araştırmacılar bu konuda Amerikalı meslekdaşlarından çok ileri bir düzeydeydiler. Yine de ne Almanlar ne de Fransızlar kendi kendine havada uçabilen bir havagemisi yapmayı henüz başaramamışlardı.

Daha da garip olan, tanıklar bu cismin dört yanında pervaneler olduğunu, uçları sivri bir silindir şeklinde olduğunu söylüyorlardı. Bu haliyle, bugün rapor edilen uçan cisimlere hiç mi hiç benzemiyordu.

Bir kova su istediler

21 Nisan 1897 tarihli **The Houston Post** gazetesinde olayla ilgili bir yazı yayımlandı. Yazıda Teksas'ın Beaumont yöresinde **J. B. Ligon** adında biriyle oğlunun evlerinin yakınlarındaki bir çayırlıkta, bir ışık gördüklerinden söz ediliyordu. Bu kişiler ne olduğunu anlamak için ışığa doğru gittiler. Karanlıkta ne olduğu anlaşılamamakla birlikte bunun oldukça büyük bir cisim olduğunu fark ettiler. Cismin yanında dört kişi vardı. Bunlardan biri Ligon'a bir kova su bulup bulamayacağını sordu. Ligon, sonradan adının Bay **Wilson** olduğunu öğrendiği bu kişinin isteğini yerine getirdi.

Aralarında konuşmalar da oldu. Bay Wilson, Ligon'a, bu gördüğünün bir uçan makine olduğunu ve kendilerinin bununla yolculuk yaptıklarını söyledi. Iowa eyaletinin bir kasabasına gideceklerini de ekledi. Az sonra aracın üst kısmındaki kabine çıktılar ve Ligon ile oğlunun şaşkın bakışları arasında yükseldiler ve yavaşça gözden kayboldular.

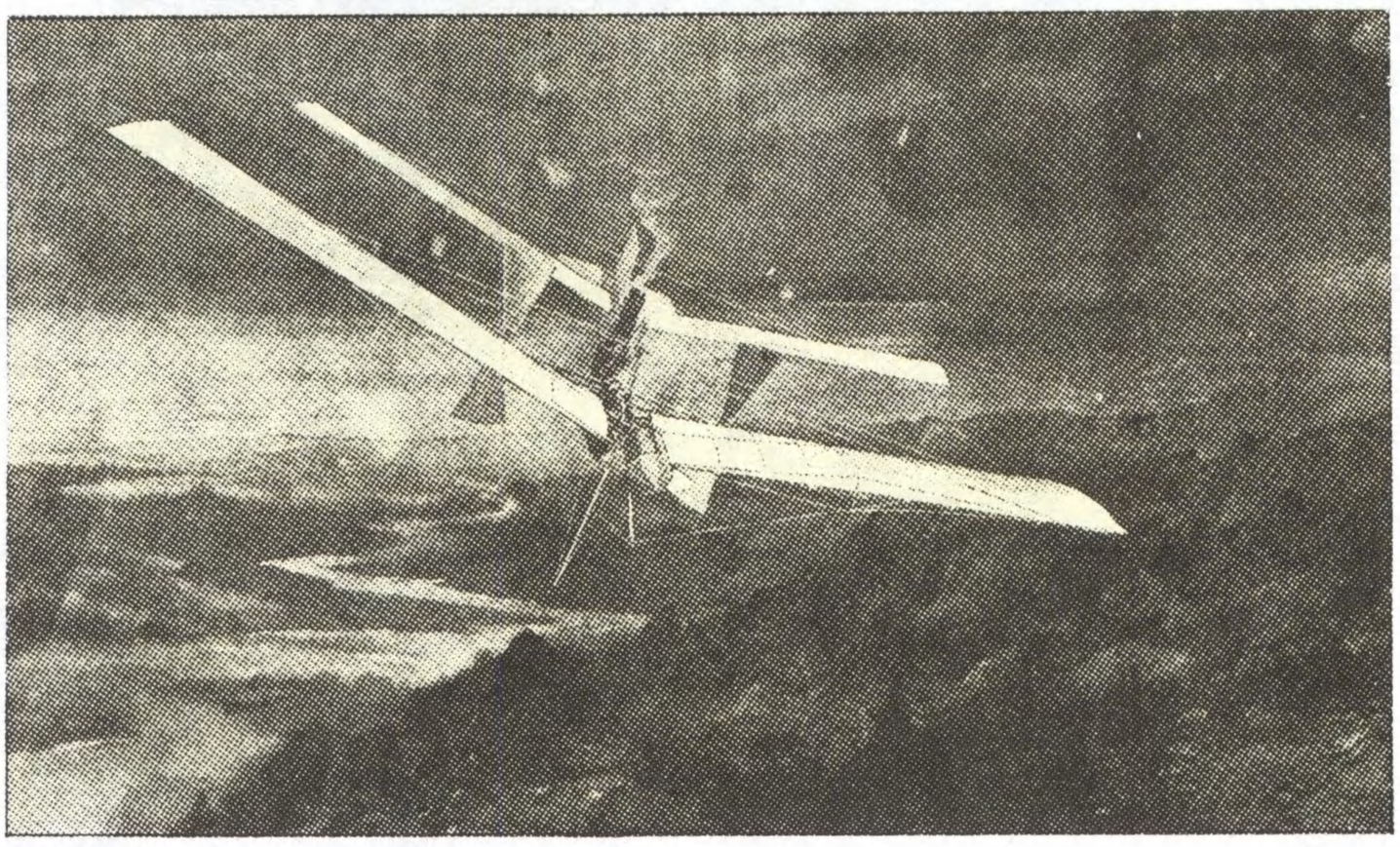

1900'lerde havagemileriyle ilgili düşünceler çok çeşitliydi. O yıllarda yapılan bu resimde sanatçı 2000 yılındaki araçların hem denizde, hem de havada gidebilen ve savaşta da kullanılabilecek türde olduğunu düşünüyordu (en üstte).

Samuel Pierpont Langley tarafından tasarımlanan, benzinle çalışan pilotsuz bir uçak modeli. Bu küçük uçaklardan bazıları ile başarılı sonuçlar alındı. Fakat bazıları da başarısız uçuşlar sonucu düşerek parçalandılar. Langley cesur girişimlerine rağmen birçok kişiye alay konusu olmaktan kurtulamadı (üstte).

Havagemisini gezdirdiler

2 gün sonra gece Teksas'ın Josserand kasabasında, çiftçi **Frank Nichols** bir "vızlama" sesiyle uyandı. Pencereden baktığında mısır tarlasının üzerinde son derece parlak ışıklar saçan dev bir havagemisi gördü. Hemen dışarı çıktı. Tam gemiye yaklaşıyordu ki, ondan çıkan iki adamın kendine doğru yürüdüklerini gördü. Adamlar Nichols'dan su istediler. Nichols suyu verdikten sonra onu gemiye davet ettiler.

Amerika'da inşa edilmiş

Gemiyi gezen Nichols sekiz kişilik bir mürettebat olduğunu gördü. Bir yandan gemi hakkında bilgi veriliyordu. Hareket ettirici güç olarak "yoğunlaştırılmış elektrik" kullanıyorlardı. Mürettebatın anlattıkları arasında havagemisinin Iowa'nın küçük bir kasabasında inşa edildiği de vardı. New York'taki büyük bir şirket de parasal destek sağlamıştı.

Başka görenler de var

23 Nisan tarihli The Houston Post gazetesinde çıkan bir diğer haberde de adlarının açıklanmasını istemeyen Teksaslı iki üst düzeyde yetkili, havagemisini gördüklerinden söz ediyorlardı. Üstelik gemi mürettebatından iki kişiyle görüştüklerini de belirtiyorlardı. Adları da **Jackson** ve **Wilson** idi...

Dünyayı şaşırtacak bir "şey"

27 Nisan'da **Galveston Daily News, C.C. Akers**'in gönderdiği bir mektubu yayımladı. Akers, Wilson adındaki kişinin şerif Baylor'a söylediklerini doğruluyordu. Akers ayrıca, Wilson'ın yıllar önce kendisine, havacılık ile ilgili çalışmalar yaptığından ve tüm dünyayı şaşkınlığa düşürecek bir "şey" üzerinde çalıştığından da söz ettiğini yazıyordu.

Hiç iz yok

Mayıs ayı ile birlikte bu gizemli havagemilerine ilişkin gözlemler de bitti. Bundan sonra, neler olduğu anlaşılamadı. Ne New York'taki büyük şirket, ne de havagemilerinin Iowa'da inşa edildiği yer hakkında bir bilgi elde edilemedi.

Sonraki yıllarda Amerika Birleşik Devletleri'nde havagemileri ile ilgili çeşitli çalışmalar yapan çok sayıda kişi ortaya çıktı. Hatta 1890'ların sonlarında geliştirilen birçok projeye patentleri bile verildi.

Fakat işin ilginç yanı, bu projelerin sahiplerinden çoğu o esrarengiz havagemisini taklit etmişlerdi. Üstelik bu araçların çoğu uçamıyordu bile! Bunun üzerine çok sayıda Amerikalı, Bay Wilson'ın ve arkadaşlarının gerçekten bir havagemisi keşfettiklerini ve başarıyla uçtuklarına inanmaya başladı.

Havacılık öğrenimi görmüş olabilir

1890'larda Amerika'da özellikle Massachusetts (esrarengiz havagemisinin en çok görüldüğü eyalet) ve New York eyaletlerinde

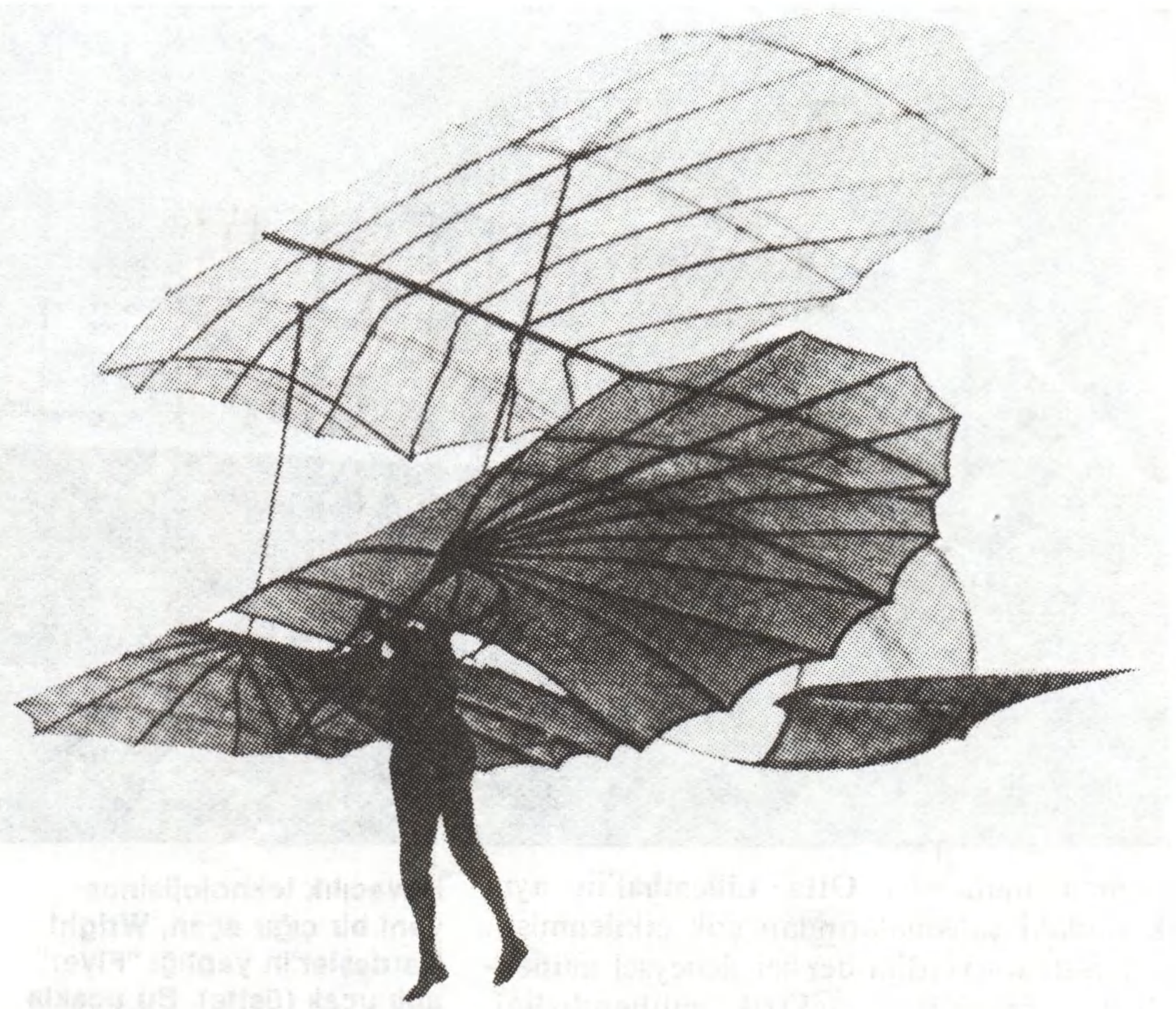

Alman mühendis Otto Lilienthal, çift kanatlı uçak benzeri aracıyla uçarken. Lilienthal, havacılık tarihinde ilk kez insan tarafından kontrol edilebilen uçağı keşfeden kişi olarak tanınıyor. Fotoğrafta görülen uçuşundan sonra düşerek öldü. Aralarında Wright Kardeşler'in de bulunduğu sonraki havacılar, Lilienthal'in öncü araştırmalarından çok yararlandılar (üstte).

havacılıkla ilgili çok sayıda deneysel çalışma yapıldı. Örneğin Massachusetts Teknoloji Enstitüsü'nde havacılık ve aerodinamik yasalarıyla ilgili resmi olmayan kurslar veriliyordu. Adının Wilson olduğunu söyleyen o kişi de, pekâlâ bu kurslara katılıp birtakım bilgiler edinmiş olabilirdi. Daha sonra New York, Ithaca'daki Cornell Üniversitesi'nde de havacılıkla ilgili daha üst düzeyde bir öğrenim görmüş olabilirdi.

Teknoloji Enstitüsü'ndeki dersler

Cornell Üniversitesi havacılık konusu ile ilgili, Amerika'nın en tanınmış üniversitelerinden biriydi. 1897'de dünyaca ünlü mühendis **Octave Chanute,** üniversiteye bağlı kolejlerden birinde dersler verdi. Chanute,

Diğer gizemli havagemileri

Amerika Birleşik Devletleri'ndeki gizemli havagemileri akımı 1891'de başladı. Geceleri, California'da Sacrementolular göğe baktıklarında hareket halinde ışıklı cisimler görüyorlardı. Birkaç ay içinde havagemileri California'nın hemen hemen her yerinde izlenmeye başlandı. Cisimlerin genellikle puro şeklinde, bazen de yumurta şeklinde oldukları gözlemleniyordu.

Basında sık sık havagemileriyle ilgili haberler çıkıyordu. Bazı gazeteler havagemilerinin dünyada imal edildiğini belirtiyorlar, hatta bazı adlar bile veriyorlardı. Diğer bazı gazeteler de, sansasyon yaratmak amacıyla bu araçların Mars'tan geldiklerini yazıyorlardı. Bazı olaylarda da araçların yere indikleri de öne sürülüyordu. Böyle olayların birinde, iki Metodist Papaz "ateş saçan bir cisim" gördüklerini söylüyorlardı. Ayrıca cismin içinden çıkan kısa boylu, kafaları tamamen saçsız üç garip yaratığın, yoldan geçen iki kişiyi zorla gemilerine bindirmeye kalkıştıklarını da öne sürüyorlardı.

Sonraki iki ay süresince havagemilerinin pek görülmediği fark edildi. Fakat daha sonra Amerika'nın hemen hemen tüm eyaletlerinde ve Kanada'da çok sayıda gözlemler yapıldığı bildirildi. Bu olayların birinde, Michiganlı bir kişi yolda yürürken, bulutların yukarısından gelen "12 tane yumurtalı sandviç ve kahve" isteyen bir ses duyduğunu iddia ediyordu. Adamın iddiaları arasında, bulutların üzerinde bir havagemisi gördüğü iddiası da vardı.

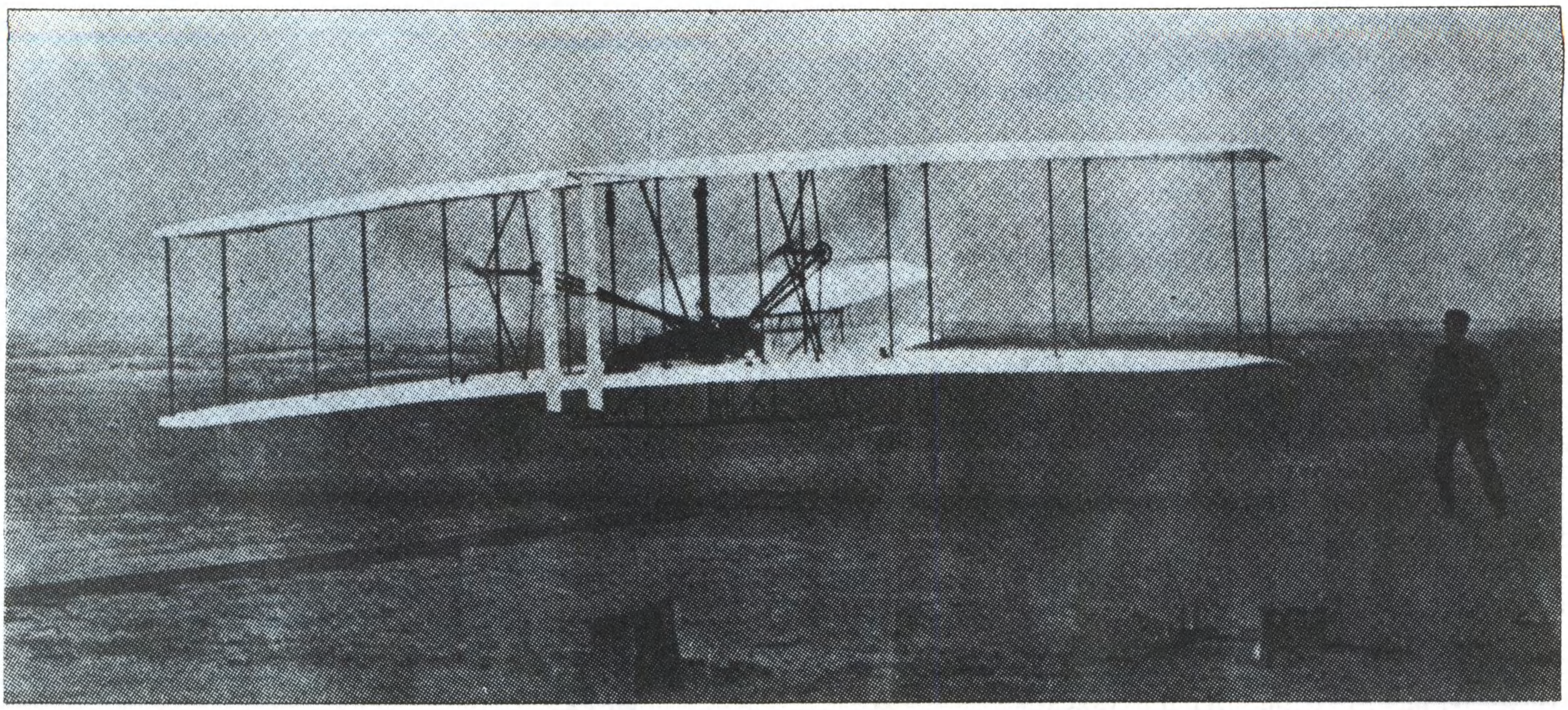

Alman mühendis **Otta Lilienthal**'in aynı konudaki çalışmalarından çok etkilenmişti. Chanute'un verdiği dersler deneysel mühendislik, mekanik, elektrik mühendisliği, makine tasarımı ve yapımı gibi konuları kapsıyordu.

Enstitüde okutulan kitaplar arasında, Aerodinamik Deneyleri (1981), Sir **Hiram Maxim**'in motorlarla ve havagemilerinin tasarımı ile ilgili notları vardı. Ayrıca havacılık ile ilgili öncü bilim adamlarının görüşlerini ve çalışmalarını kapsayan Havacılık Yıllığı da Ensititü'deki kursların temelini oluşturuyordu.

İlk uçuş denemeleri

19. yüzyılın son yıllarında ve 1900'lerin başında havacılık ile ilgili çalışmalarda olağanüstü adımlar atıldı. 1901'de Fransa'da **Santos Dumont,** St. Cloud'dan Eyfel Kulesi'ne kadar uçarak havada 30 dakika kalmayı başardı. 2 yıl sonra, 1903'te North Carolina, Kitty Hawk'da **Wright Kardeşler** ilk "uçak" sözcüğüne layık, yani bir pilot tarafından kullanılıp yönetilebilen hava aracını yaptılar. 1908'de ise **Wilbur Smith** 2,5 saatte 125 km uçmayı başardı. 1 yıl sonra da 1909 Temmuz' unda Fransız havacı **Louis Bleriot** havacılık tarihinin ilk başarısını elde etti, Clais'ten Dover'e uçarak Manş Denizi'ni aştı.

Halktan gizlenenler

Havacılıktaki tüm bu gelişmeler yakından izleniyordu. Basın bu ilerlemeleri sürekli kamuoyuna aktarıyordu. Buna rağmen halktan bir şeyler saklanabilir miydi? 20. yüzyılın başlarındaki çok sayıda kimliği meçhul uçan cisim gözlemi ve hızlı teknolojik gelişmeler bunu doğruluyor gibi görünüyor. 1904'te Amerikan Deniz Kuvvetleri'nden Yüzbaşı **Frank H. Schofield**, gemisinin güvertesinden üç parlak ışık gördüğünü bildirdi. Işıklar aynı hizada olarak ilerliyorlardı. Sonra hızla yük-

Havacılık teknolojisinde yeni bir çığır açan, Wright Kardeşler'in yaptığı "Flyer" adlı uçak (üstte). Bu uçakla ilk uçuşlarını 17 Aralık 1903 tarihinde yaptılar. Böylece insanoğlu ilk kez kendi kontrolüyle uzun süre havada kalmayı başardı. Bazı iddialara göre, Wright Kardeşler'in açtığı yolda ilerleyen birtakım araştırmacılar, herkesten gizlemeyi başardıkları esrarengiz havagemileri inşa ettiler .

Louis Blériot, 25 Temmuz 1909'da Calais'ten Dover'e uçarak Manş Denizi'ni aşan ilk kişi oldu (sağda).

selerek bulutların içinde kayboldular.

1909'da da Massachusetts'te çok sayıda kimliği bilinmeyen uçaklar görüldüğü bildirildi. 30 Ağustos 1919 gecesi saat 21.00'de ise uzun, siyah bir cisim New York'ta Madison Square üzerinden geçti. Cismin geçişini yüzlerce kişinin izlemesine rağmen ne olduğu asla anlaşılamadı.

Esrarengiz uçaklar

1933 ve 1934 yıllarında İskandinavya'da da bir dizi uçan cisimler heyecanı yaşandı. "Hayalet uçaklar" diye adlandırılan bu cisimler, o tarihlerde bir uçağın yapamayacağı hareketleri yapıyorlar, çok değişik koşullarda ortaya çıkıyorlar ve kayboluyorlardı. Görenler, bunları tek kanatlı uçaklar olarak tanımlıyorlardı. Cisimlerin yüzeyleri çoğunlukla gri renkteyti. Bazen mürettebatlarının bile görüldüğü bildiriliyordu. Genellikle motor sesleri duyulmuyor, gökte sessizce kayıp gidiyorlardı. Tanıklardan bazıları, hayalet uçaklar-

dan zaman zaman, sanki yerde bir şeyler ararmış gibi, projektöre benzer ışıkların yayıldığını bildirdiler.

1934'te İsveç Hava Kuvvetleri hayalet uçakların en yoğun görüldüğü yörede geniş kapsamlı bir araştırma başlattı. Bu araştırmaya 24 uçak katıldı. Fakat çok geniş bir bölgenin taranmasına rağmen bu davetsiz misafirlere ilişkin en küçük bir iz bile bulunamadı. Bir zaman sonra İsveç ordusundan yüksek rütbeli bir subay şunları söyledi:

"Kim bunlar?"

"Bize bildirilen raporlardan anlaşıldığına göre bu meçhul cisimlerin özellikle, yasak, askeri bölgeler üzerinde uçtukları kesin. Tüm olaylarda ortak bir yan var. O da cisimlerin üzerinde hangi devlete ait olduklarını belirtir hiçbir işaret yok. Üstelik gözlemler o kadar kesin ki, tüm bunların hayal ürünü olduğunu söylemek tamamiyle akıl dışı. Şu soruların cevabını hâlâ bulabilmiş değiliz: Kim bunlar? Hava sahamızı niçin ve ne amaçla ihlal ediyorlar?"

Aynı soruların cevapları, benzer olayların yaşandığı Norveç ve Finlandiya'da da arandı. Fakat hiçbir zaman tatmin edici bir açıklama getirilemedi.

Bilim silah gibi kullanılıyor

20-30 yıl içerisinde havacılık alanında çok büyük ilerlemeler kaydedildi. Öyle ki, daha 19. yüzyılın sonlarında Massachusetts'te rüzgâr borularıyla deneyler yapılırken, 20-30 yıl sonra son derece karmaşık yapılı ve etkili roketler yapılmaya başlandı. Bilimsel araştırmalar tıpkı bir buz dağına benzetilir. Bu benzetme gerçekten yerindedir. Çünkü herhangi bir konuda yapılan bilimsel araştırmanın çok çok az bir bölümü dünyaya açıklanır. Buz dağı örneğinde olduğu gibi, asıl büyük bölümü bir sır gibi saklanır. Çünkü bilimsel araştırmalar ve çalışmalar da tıpkı silahlar gibi bir güçtür. Hiçbir devlet de bu gücünün zayıflamasını ya da onu yitirmeyi istemez.

Gizlice yapılan deneyler

Özellikle 1. Dünya Savaşı'ndan sonra bu durum daha da önem kazandı. Tüm devletler ellerindeki bilimsel olanakları çok daha etkili, yeni silahların keşfedilmesi için askeri alana kaydırdılar. Böyle bir ortamda, bir halkın kendi ülkesinde gizlice yürütülen havacılıkla ilgili deneylerden haberdar olması mümkün müdür? Kuşkusuz, hayır.

2. Dünya Savaşı'nın gizli silahı

Hava gücünün ne kadar önemli olduğu 1. Dünya Savaşı'nda anlaşılınca araştırmalara daha da ağırlık verildi. 2. Dünya Savaşı sırasında da bunun sonuçları alındı. Nitekim jet uçakları, balistik füzeler ve bombalar hep bu dönemde bulundu. Fakat 2. Dünya Savaşı'nda havacılığın en önemli, aynı zamanda en gizemli olaylarından biri, Almanların yaptığı "hayalet savaşçılar" ya da uçandaireler idi.

Wright Kardeşler'in ilk başarılı uçuşlarını izleyen 40 yıl içerisinde havacılık alanında öyle hızlı gelişmeler kaydedildi ki, bir zaman sonra balistik füzeler bile üretilmeye başlandı. Fotoğrafta Naziler'in Peenemünde Araştırma Merkezi'ndeki ünlü V 2 roketlerinden üçü görülüyor (altta).

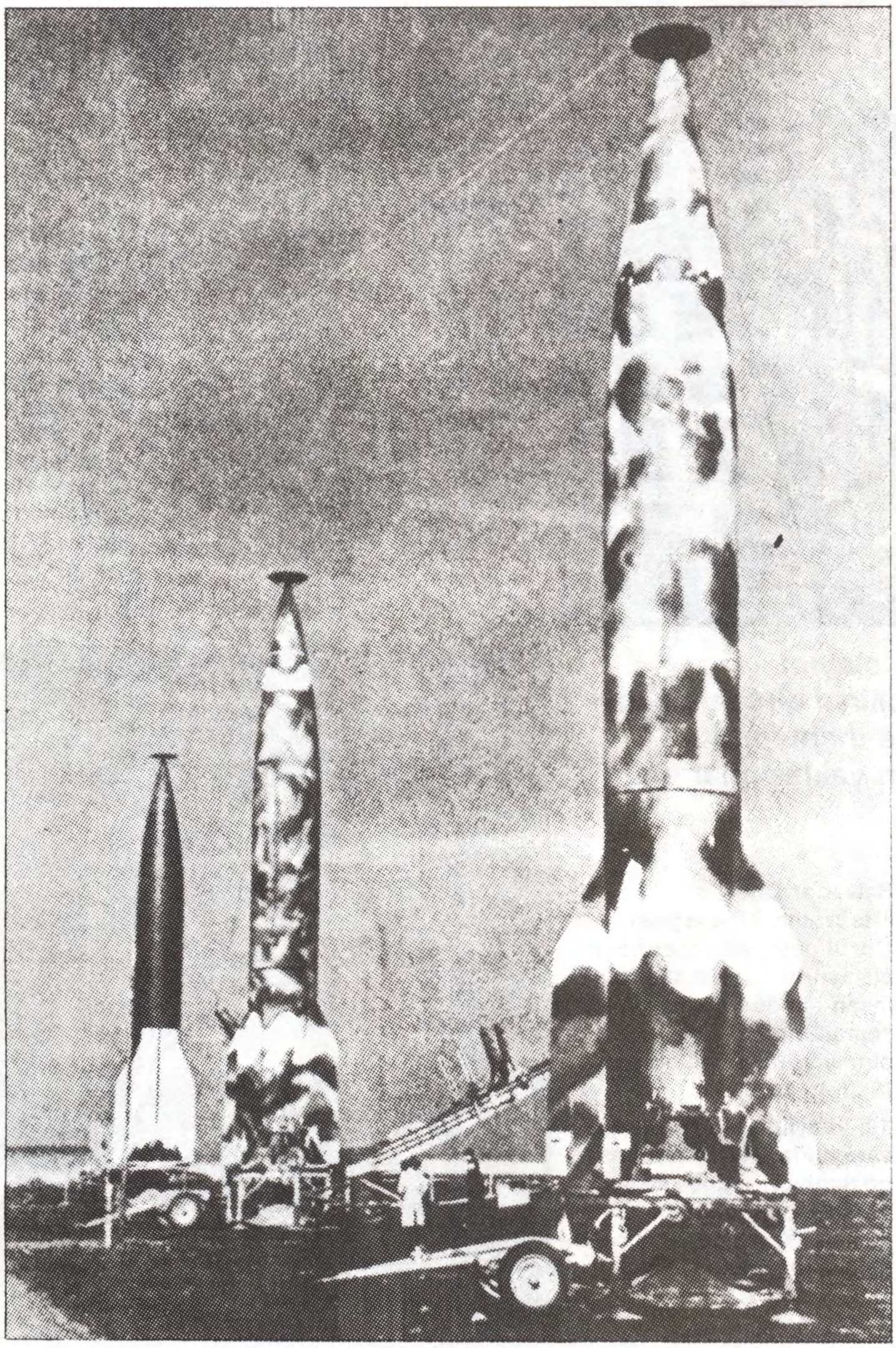

2. Dünya Savaşı'nın en etkili ve gizemli silahı: Nazi uçandaireleri. Safya 866'da.

Zaman kaymasında bir kayıt sistemi var

"Kendimi birden ortaçağda buldum"

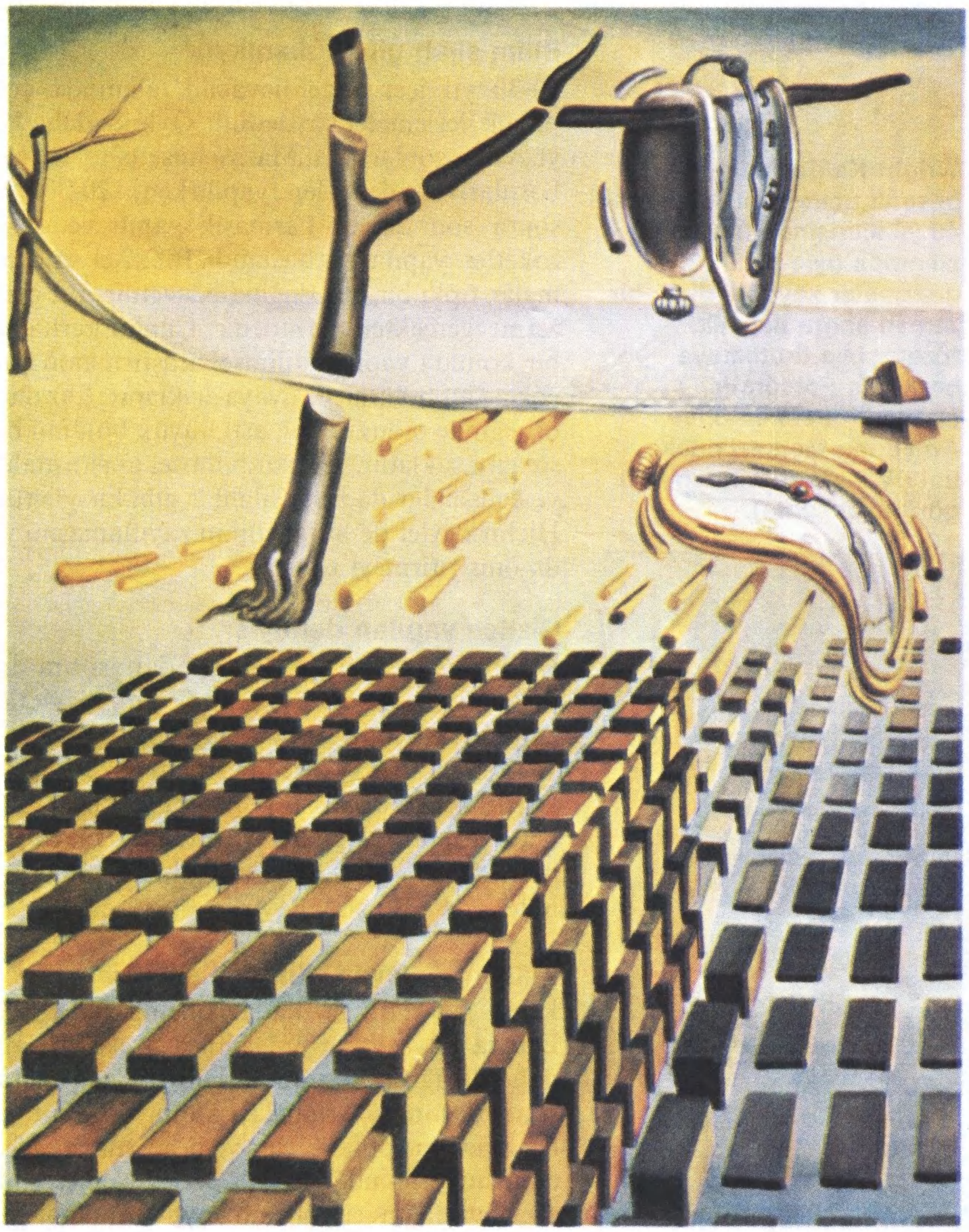

Araştırmacılar, eğer zaman kayması olayını inceleyebilecek bir yöntem bulunabilirse birçok gizemli olayın açıklığa kavuşturulabileceğine inanıyorlar. Aşağıdaki yazıda bu amaçla önerilen yaklaşımlar ele alınıyor.

ÇOĞU KİŞİ İÇİN zaman kayması "doğaüstü" bir olaydır ve öyle kalmalıdır. Bu konu akıllarına takılıyorsa, tabii. Oysa bazılarına göre, "doğaüstü" diye bir olay olamaz. Çünkü içinde yaşadığımız doğal evrende ortaya çıkan her olayın doğal nedenleri olması gerekir. Eğer herhangi bir olay, bilinen doğa yasaları ile açıklanamıyorsa, bu yasalar konusundaki bilgiler şimdilik yetersiz demektir. Gezegenlerin gerçek hareketleri bilinmeden önce, Ay ya da Güneş tutulmasının işlevini kim açıklayabilirdi?

Zaman kaymasının özellikleri

Zaman kaymalarının işlevi ise hâlâ tam olarak kavranılmış değil. İnsanın elinden ancak kanıtları ayıklamak ve bu tecrübelerin ortak paydalarını araştırmak geliyor. Bir de, bilinen fizik yasaları ile herhangi bir ilintileri olup olmadığı araştırılıyor. Şimdiye kadar bulunan ortak öğeler ise şunlar:

1- Olayı başlatıyor gibi görünen bir zemberek boşalması faktörü.

2- Tecrübenin aniden başlaması.

3- Aynı anda iki zaman bölgesinde, yani ya geçmişte ve şimdide, ya da gelecekte ve şimdide yaşıyor olma duygusu.

4- Tecrübenin ayrılmaz bir parçası olunduğu ya da eyleme katılındığı yolunda bir duygu.

5- Zaman kaymasının başından sonuna kadar, dikkati çeken bir ses yokluğu.

6- Normal ışık koşulları ile zaman kayması sırasındaki koşullar arasında belirgin bir fark. Zaman kaymasını yaşayanlar bu ışığı çoğu kez "gümüşi" diye tanımlıyor.

Belirtileri

Bu sayılan öğelerden bazı fiziki etkilerin ortaya çıktığı anlaşılıyor. Bu tecrübeyi yaşayan kişi, kendini yolunu şaşırmış gibi hissediyor, bir kopukluk duyuyor. Bazı kişiler de zaman kayması olayını yaşamadan hemen önce bir karıncalanma ve mide bulantısı hissettiklerinden söz ediyorlar. Tıpkı çok hassas kişilerin bir depremden ya da fırtınadan az önce hissettikleri gibi... Zaman kayması yaşayan bir kadın, kolları ile bacaklarında bir karıncalanma olduğunu, kendini "fişe takılmış gibi" hissettiğini söylüyor. Bu sözler gerçeğe çok yakın olabilir. Çünkü birçok

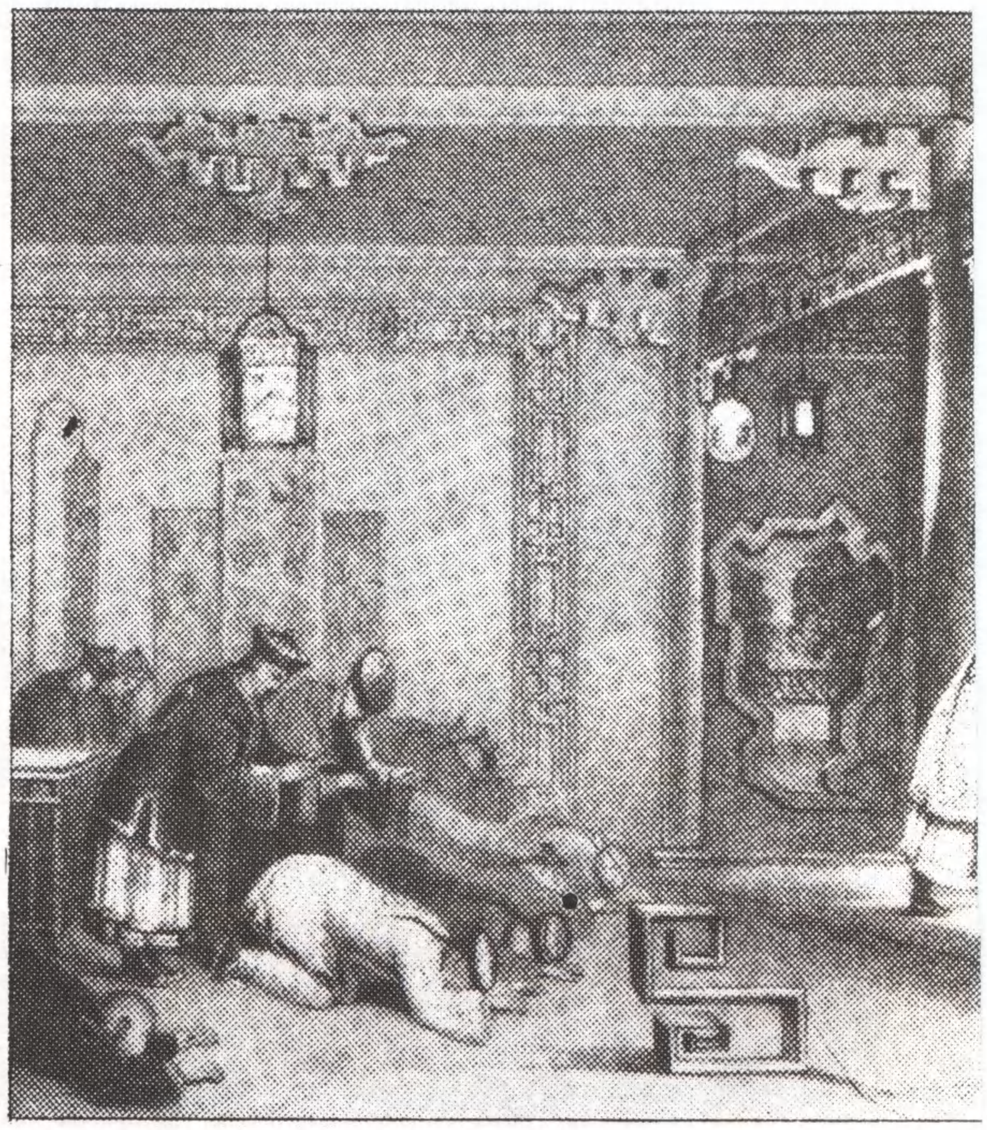

Salvador Dali'nin "Hafızanın Kalıcılığının Çözülmesi" adlı eserinden bir ayrıntı. Eriyen saatler, insan elinden çıkma zamanın nihai "var olmayışı"nı temsil ediyor (üstte).

19. yüzyılda bin mandarinin sarayında Güneş tutulması gözleniyor. Güneş ve Ay tutulmaları gibi, belki zaman kaymaları da bir gün anlaşılabilecek (sağda).

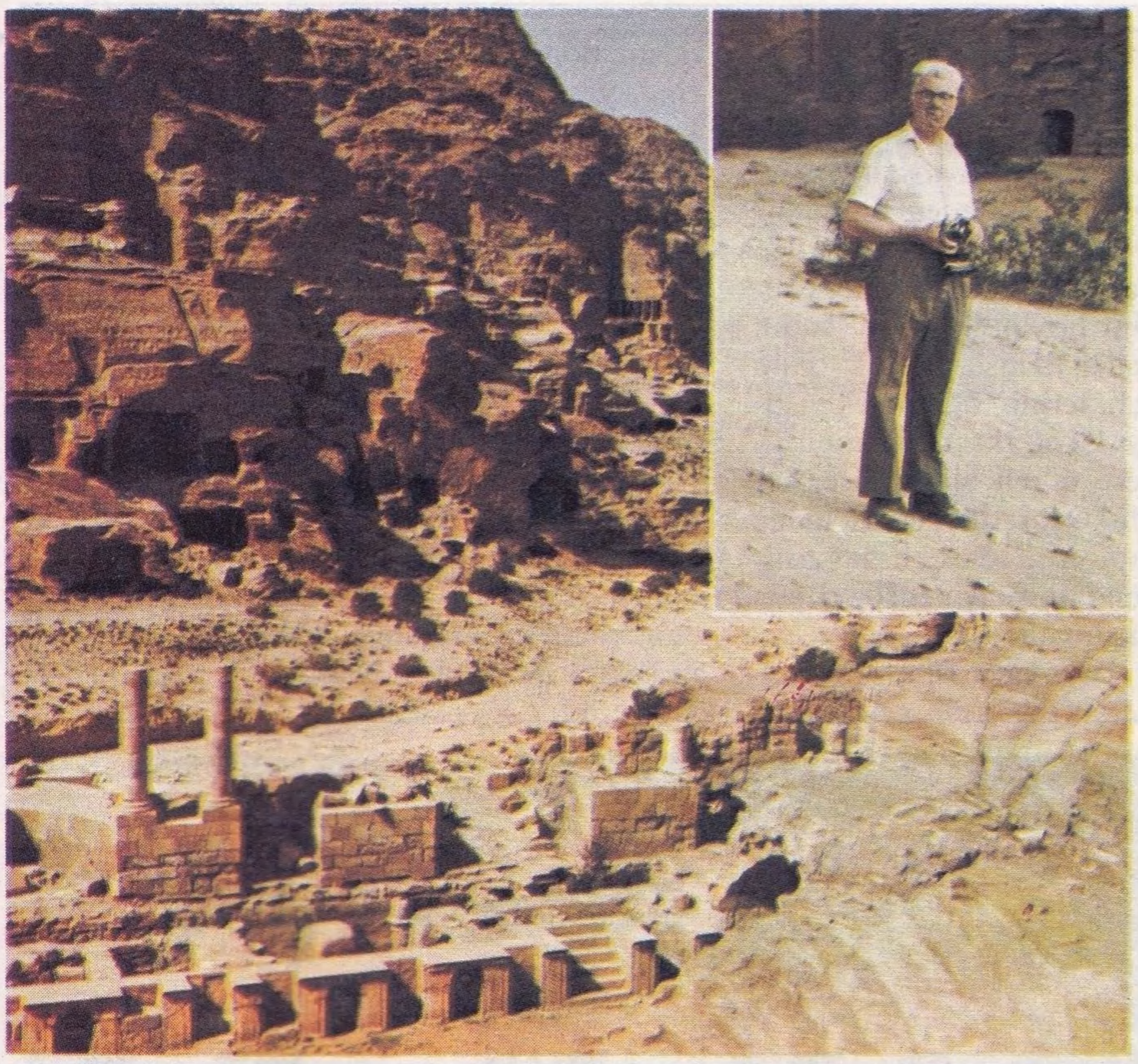

Yüzbaşı Flowerdew, küçükken bir kumsalda yerden pembe bir çakıl taşı almıştı. Birden pembe taşlardan yapılmış bir çöl şehrini "hatırladı". Orada "kendisi" yüzlerce yıl önce bir savaşta ölmüştü. Gerçi şehri en küçük ayrıntılarıyla hatırlamıştı. Ama antik Petra şehri hakkında bir televizyon programı izleyene kadar şehrin adını hatırlayamadı (üstte).

normalötesi olayda bir tür elektriksel faaliyetin rol oynadığına ilişkin belirtiler var.

DARKMALT

Her şey bir anda oluyor

Bayan **Anne May**'in olayında da "fişe takılma" ya da "zemberek boşalması" duygusu belli başlı bir öğe oluşturdu. Norwichli bir öğretmen olan Bayan May, 1973 yılı Mayıs ayında bir zaman kayması olayı yaşadı. İskoçya'daki Cairns bölgesinin geçmişteki haline benzeyen bir yere kaydı (Bkz. sayfa 706). Dik duran taşlardan birine yaslandığı anda, geçmişe yapılan olağanüstü bir yolculuk meydana geldi. Sanki bir şalter açılmış gibi, kendini geçmişte buldu. Zaman kayması yaşayanlardan birçoğu, başlarından geçeni anlatırken, bu deyimi kullanıyorlar. Kaymanın ne kadar ani olduğu ise hep vurgulanıyor. Sanki zembereği boşaltan nesnenin (Anne May'in olayındaki taş gibi) kendisinde, zaman değiştirmeye yol açan bir güç varmış gibi.

Bir yerlerde kayıtlı

Aslında bu görüş hiç de sanıldığı kadar uzak bir ihtimal olmayabilir. Çünkü eğer zaman kayması geçmiş ya da gelecekten şimdiye kadar haber iletilmesi esasına dayanıyorsa, bu bilgi zaten bir yerlerde mevcut demektir. Belki de yaşadığımız dünyanın her bir parçası sürekli kendisi hakkında bilgi yayıyordur. Her parçanın biçimi, rengi, dokusu ve konumu hakkındaki bu bilgiler, henüz bilim tarafından tam olarak bilinmeyen "dalgalar" ile veriliyor olabilir.

Belki de bu bilginin bir kısmı çevredeki maddelerce alınıyor ve emiliyordur. Sonra da, koşullar elverişli hale gelince, alan tarafından yeniden yayılıyordur. O sırada, o alanda olan ve beyni, verici ile aynı frekansta çalışan herhangi bir insan, bu yayını alabilir.

Yani, ilk yayıncı tarafından orijinal "dalga" modelinin görsel ya da işitsel bir izlenimini alır. İnsan da yoğun duygusal anlarda ya da stres içindeyken havaya sinyaller veriyor olabilir. Bu sinyaller yıllar sonra hassas bir birey tarafından alınabilir. Hayalet olaylarının hepsi değilse de çoğu, belki de bu tür bir mekanizmaya bağlanabilir.

Elektronların zaman yolculuğu

Kuantum fiziği adı verilen büyüleyici fizik branşının önerdiği bir kavram var. Bu kavrama göre atomlardaki elektronlar zaman içinde aynı kolaylıkla ileri ve geri gidebiliyorlar. İçinde bulunduğumuz evrenin de atomlar üzerine kurulu olduğunu unutmamak gerekir. Bu durumda belki de gelecekteki bilginin, bugüne iade edilmesi mümkün olabilir. Bunu da belki, insanın şimdilik hakkında hiçbir şey bilmediği bir mekanizma sağlıyor olabilir.

Gelecek şimdide

Ama eğer gelecekten böyle bilgiler iade edilebiliyorsa, o vakit o gelecek "bir yerlerde", bir şekilde şimdiden var demektir. Belki de insan kendi içinde, kendi geleceğinin tohumlarını taşıyor. Aynı durum, tüm atomik maddeler için de geçerli.

Kendini ortaçağda buldu

Ne var ki, geçmişteki kaymalar hep eski olayların "kaydı" diye açıklanamaz. Ancak bu mekanizmanın pek çok olayı açıkladığına şüphe yok. Birçok kişi tarihi bir olaya faal olarak katıldıklarını bildiriyorlar. Böyle bir olay Bayan **D. Dove**'un başına geldi. York'taki Bootham Bar yakınlarında yürürken birden kendini geçmişte buldu. Bayan Dove deneyimini şöyle anlatıyor: *"Şehrin ortaçağdan kalma giriş kapısına güneş ışığı vurmuştu.*

İçinde bulunduğum anı algılamaz oldum. Kendimi birden ortaçağda bulmuştum. Un çuvalları yüklü el arabaları, at arabaları vardı. Etraf çok kalabalıktı. Atlılar, arkalarından gelen çok önemli birine yol açıyorlardı. Sonra güneşin önüne bir bulut geldi. O renkli sahne de silinip gitti."

Bayan Dove'un gerçekten tarihi bir sahne "gördüğü"ne şüphe yok. Kendisi de kısa bir süreyle bu sahnede yer aldı. Tıpkı Pyrfordlu Bayan **Turrell Clarke** gibi. O da kendini birden 13. yüzyılda Surrey'de bir rahibe olarak bulmuştu (Bkz. sayfa 705).

Nasıl oldu?

Burada da yine zemberek boşalması öğesine rastlanıyor. Bayan Dove'un olayında zembereği, şehir kapısındaki hanedan armasına vuran güneş ışığı boşalttı. Acaba Bootham Bar yöresinin kendisi, kendi geçmişindeki bu olayı "kayıt" mı etmişti? Belki de güneşin

Geçmişten gelen İskoçyalı kadın

1950 yılının bir öğleden sonrasında, Albay **Kr. Treseder** ile, Norveç'in başkenti Oslo' daki İngiliz ve Amerikan elçiliklerinden meslektaşları, kayak yapmaya gittiler.

Geri dönerlerken, Treseder, eşi ve bir dostları, diğerlerinden ayrıldılar. Birden karşılarına Edward devrinden kalma elbiseler içinde, uzun boylu, yaşlı bir kadın çıktı. Kadın, neden izinsiz olarak onun arazisinden geçtiklerini öğrenmek istiyordu. İngilizceyi İskoç aksanıyla konuşuyordu. Son derece öfkeli olduğu ise, her halinden belliydi. Özür diledikleri halde yakınmaya devam etti. Modern davranış biçimleri konusunda birkaç acı söz söylemekten de geri kalmadı.

Arkadaşları seslenince, albay, eşi ve dostu dönüp baktılar. Geriye döndüklerinde yaşlı bayan yok olmuştu. Üstelik ötekiler, böyle birisini görmediklerini söylüyorlardı.

Yörede yaptıkları soruşturma sonucunda, çevrede bu tür bir İskoçyalı bayanın yaşamadığını öğrendiler. Ama yöredeki büyük bir toprak sahibinin dedesinin dedesi, yüzyılın başlarında "İskoçyalı bir kız"la evlenmişti.

Karşılarına çıkan yaşlı hanım acaba garip ölçüde geveze bir hayalet miydi? Yoksa kolektif bir halüsinasyon mu söz konusuydu? Belki de kayakçılar gerçekten de geçmişten bir kadınla, "İskoçyalı kadın" ın kendisiyle konuşmuşlardı...

aniden parlamasının yarattığı belirli ışık durumu "yeniden çalma" düğmesine "basmış"tı. Eğer öyleyse Bar neden milyonlarca kayıtlı sahne arasından bunu "yeniden oynamayı" seçti?

Ayrıca neden bu olaya herkes tanık olup bildirmedi? Oysa 20. yüzyıl York'undaki modern Bootham Bar'da diğer birçok kişi vardı. Belki de bu sahne Bayan Dove açısından özel bir önem taşıyordu. Belki de geçmiş bir hayatın kendiliğinden hatırlanmasıydı. Ya da, bilgiyi alıp görüntü ve sese dönüştürmek için gerekli halde olan yalnızca onun beyniydi.

Dalga boylarına uyum

İnsan beyni elektriksel olarak çalışır ve birçok frekanstan yararlanır. Beyinden beyne bazı farklılıklar vardır. Hepsi aynı frekansta çalışmaz. Psişik olaylara karşı hassas olan kişiler belki de yalnızca tesadüfen varolan dalga boylarına kendilerini ayarlıyorlardır. Bu dalga boyları geçmiş ya da geleceğe ait olabilir. O halde, onların beyin faaliyetlerinin de belirli bir anda bu bilgileri alacak frekansta olması gerekir. Çubukla yeraltında maden ya da su arama ustası **Tom Lethbridge** de (Bkz. sayfa 546) aynı sonuca varmıştı.

Çözüme ulaşmak

Birçok zaman kayması olayının halüsinasyon ile açıklanabileceği de doğrudur. Beynin hafıza süreçleri tam olarak bilinmiyor. Bilinçaltı zihnin ise, çok daha karmaşık olduğu düşünülüyor. Rüyalar ve hipnoz, bilinçli zihnin erişemediği bir yaratıcılık düzeyine varıyor. Kalıtımın nerelere vardığı ise henüz bilinmiyor. Zaman değiştirme olayları bazen bunların sonucu olabilir. Ya da bu duruma, hayali tepkiler, isteri (Bkz. sayfa 780), ilaç kullanma veya bir hastalık yol açabilir. Bütün bu etkenlerin incelenip elenmesi yeterli olmuyor.

Çünkü geriye bunların hiçbiriyle açıklanmayan birçok olay kalıyor. Bu olayların her insanın sahip olduğu elektromanyetik güç alanı ile de açıklanabileceği öne sürülüyor. İnsanlar kuşkusuz bu alan aracılığıyla bilgi alıp veriyor. Dış kaynakların beyne verdiği elektriksel ayrıntılar, beyin tarafından resim ve sese dönüştürülüyor olabilir. O takdirde psişik olaylar denilen birçok olayı kavrayabilmek mümkün olabilir. Bunların arasında zaman kayması da var.

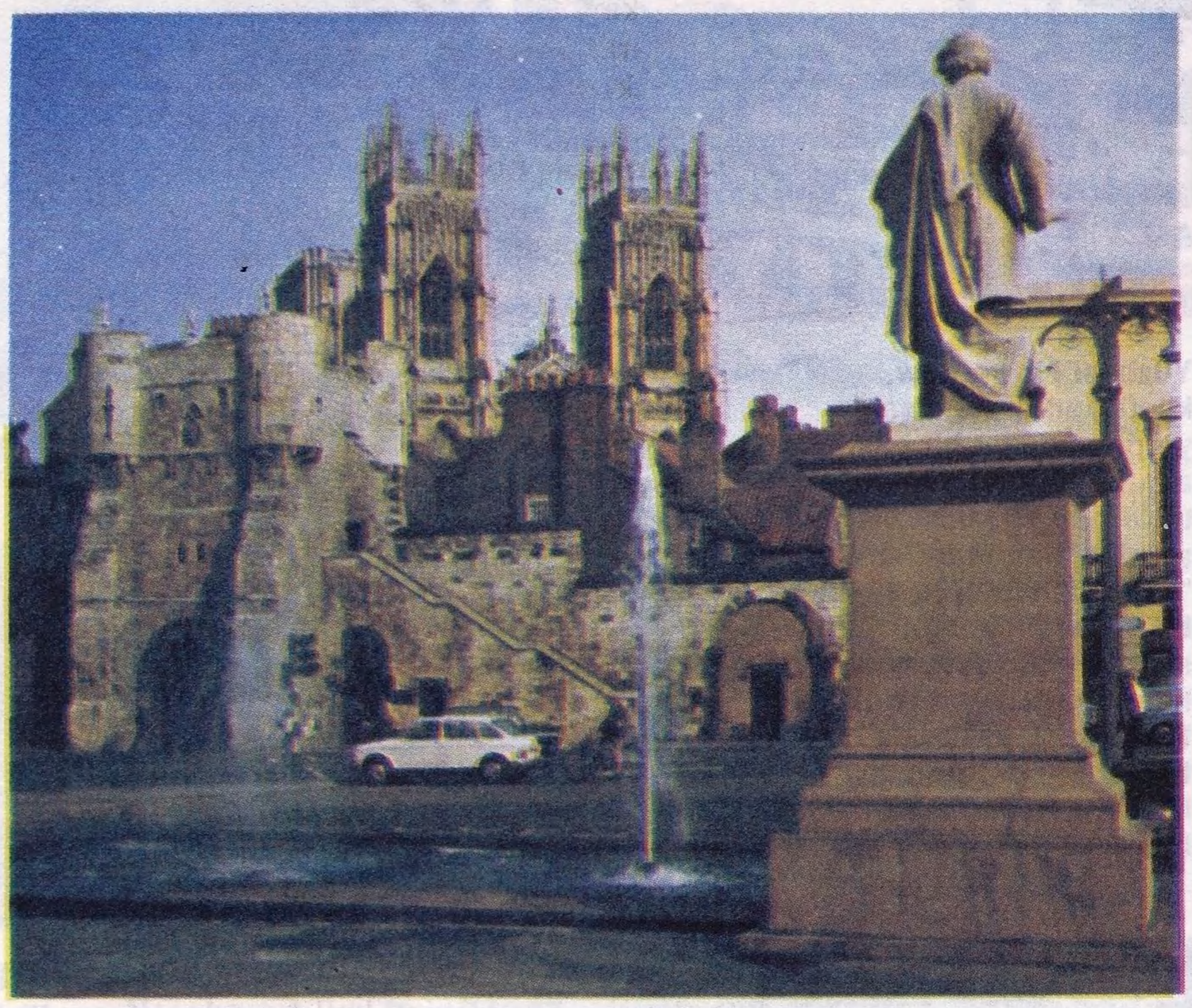

York'un ortaçağdaki şehir kapılarından biri olan Bootham Bar. Bayan Dove, tam burada, şehrin geçmişine bir gezinti yapmıştı (üstte).

Daha fazla bilgi için:

Zamanın Gizli Sahipleri, Jacques Bergier, Ruh ve Madde, 1981.

Işınlama, Bilim Araştırma Merkezi, 1979.

The mask of time, Joan Forman, Macdonald and Jane's, 1978.

An experiment with time, J. W. Dunne, A and C Black, 1934.

Man and time, J. B. Priestley, W. H. Allen, 1964.

Mendoza'da buluşma

UÇANDAİRE KARŞILAŞMALARININ çoğunda olayı yaşayanlar inandırıcı ifadeler veriyorlar ve ortaya birçok kanıt koyuyorlar. Fakat nedense her olaydan sonra, oluşan geniş ilgi, yerini şüpheye bırakıyor. Sonuçta birçok kişi bu işte bir hile olabileceği düşüncesi ile daha fazla ilgilenmekten vazgeçiyor. Hatta bazen olayla ilgilenen araştırmacılara kanıtlarında fazla ısrar etmemeleri ve olayın peşini bırakmaları için baskı uygulanıyor.

2 Arjantinli delikanlı insanımsı yaratıklarla garip bir karşılaşmayı haber verdiler. Fakat birkaç gün sonra ifadelerini geri aldılar.

"Korkmayın, korkmayın..."

3. türden karşılaşma.
Mendoza, Arjantin
1 Eylül 1968

1 Eylül 1968 günü, sabaha karşı 3.30 civarında Arjantin'in Mendoza yöresindeki bir gazinoda kasiyer olarak çalışan **Peccinetti** ve **Villegas** işlerinden çıkmış, Villegas'nın eski model otomobiliyle evlerine dönüyorlardı. Nequèn Caddesi'nin Laprida Caddesi'yle kesiştiği kavşak, ışıklandırılmamıştı. Tam o bölgede araba aniden durdu ve farları söndü. Villegas, kaputa bakmak için arabadan indi.

Yere inmiş bir uçandaire

Sabah saat 04'te, General Espejo Askeri Okulu'ndaki nöbetçi askerler, 2 delikanlının nöbetçi odasına heyecanla girmesiyle irkildiler. 2 delikanlı panik içinde, yere inmiş bir uçandaire gördüklerini anlatıyorlardı.

5 küçük yaratık

Uçandaireden 5 küçük yaratık inmişti. Kendileriyle garip bir ifadeyle konuşmuşlar, parmaklarından örnek için bir parça kan almışlardı. Sonra da delikanlıların arabalarını incelemişler ve bir ışık demeti içinde, uçandairelerine dönmüşlerdi. Araç dikey bir hareketle yükselmiş, büyük bir hızla gözden kaybolmuştu.

Gazetelere geçti

Nöbetçi askerler, 2 delikanlıya Lagomagiore Hastanesi'ne gitmelerini tavsiye ettiler ve sonra da polisi aradılar. Garip karşılaşma olayı hızla duyuldu. Gazetelere geçti. 2 Eylül'de **Los Principios**'ta, 5 Eylül'de **Gente y la Actualidad**'ta, 9 Eylül'de **La Crònicà**'da haber olarak yer aldı.

Olay nasıl oldu?

Villegas, arabanın kaputuna bakmaya gittiğinde, *"Bak"* diye bağırdı ve oracıkta hareketsiz kaldı. Peccinetti de güçlükle hareket etmeye çalıştı. Ama, kıpırdayamıyordu. Bu durum için raporlarda "felç" sözcüğü kullanılıyordu. Peccinetti, sonradan, saatinin de tam 3.42'de durduğunu fark etti. (Villegas'nın saati yoktu).

3 küçük yaratık ile yüz yüzeydiler. 2 tanesi, 4 metre eninde; 1,5 metre boyunda; 1,2 metre yükseklikte hareket eden, 2333 no'lu Nequèn karayolunun ıssız bir noktasına inmiş bulunan dairesel aracın yanında bulunuyordu. Araçtan yere, 45 derecelik bir açıyla bir ışık demeti süzülüyordu.

Yaratıklar hemen hemen 1,5 metre boyun-

Fernando José Villegas ve Juan Carlos Peccinetti
Bu iki gazino kasiyeri, haber verdikleri uçandaire karşılaşmasının bir yalan olduğunu söylemeye zorlandılar. İfadelerini geri almalarına 2 yorum getirilebilir: Ya bu iki delikanlı düzenbaz, ya da bunun sorumlusu olan başka birileri var (sağda).

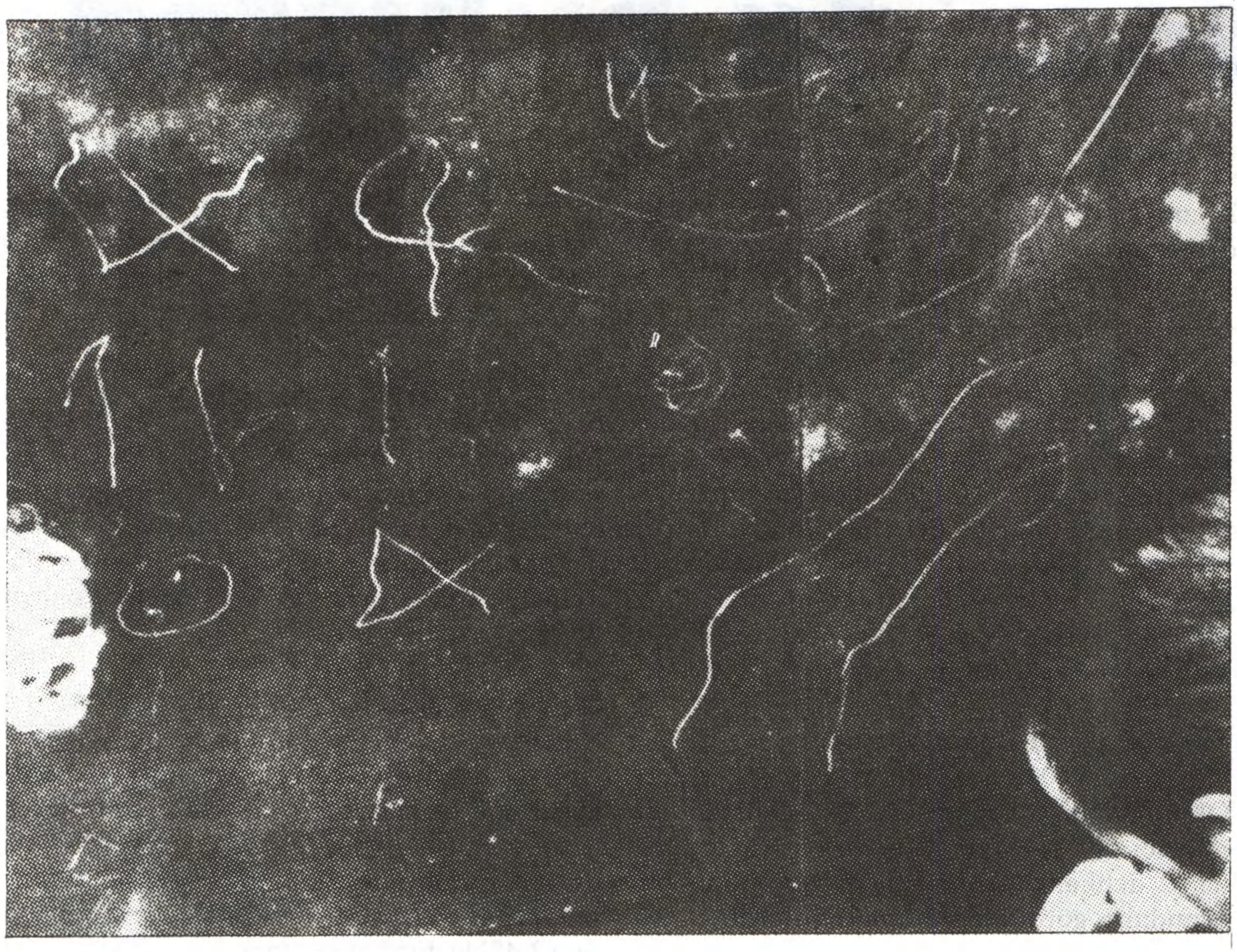

Villegas'nın eski model Chevrolet'sinin yan tarafındaki bu tuhaf kazıntıların, bir insanımsı tarafından kaynak aletine benzer bir aletle yapıldığı söyleniyor (solda).

daydılar. İnsana benziyorlardı. Fakat kafaları alışılmadık büyüklükteydi ve saçları yoktu. İş önlüğü giymişlerdi. Önlerindeki hendeği sanki bir köprüden geçer gibi geçip, dehşet içindeki iki delikanlıya yavaşça ve sakince yaklaştılar.

"Korkmayın, korkmayın"

Sanki ufak bir transistörlü radyodan gelir gibi bir ses, durmaksızın İspanyolca *"Korkmayın, korkmayın!"* diye tekrar ediyordu. Villegas, bu sesin kendilerine bir mesaj vereceğini düşündü: Yaratıklar, Güneş'in çevresini 3 kez katetmişler, sistemde yaşayanların âdetlerini ve dillerini öğrenmişlerdi. Ses devam ediyordu: *"... Güneş, sistemi yoğurur, eğitir. Eğer o olmasaydı Güneş sistemi de olmayacaktı... Matematik evrensel dildir."*

Bu konuşma sürerken yaratıklardan biri de elinde kaynak aletine benzer bir makineyle arabayı inceliyordu. Kapılara, ön cama ve şoför mahallindeki aksama, elindeki aletle dokunuyordu. Aletten parlak kıvılcımlar çıkıyordu. Fakat daha sonra arabada inceleme yapıldığında herhangi bir yanık izine rastlanmadı.

Gidişleri

Sonra, cismin yanında dairesel bir ekran belirdi. İki delikanlı ekranda bir dizi resim izlediler. İlkin şiddetle akan bir çağlayan manzarası gördüler. 2. resimde, mantar biçimi verilmiş bir bulut vardı. 3. resim gene birinci resimdeki çağlayandı. Fakat bu kez ne su vardı, ne çağıltı. Bundan sonra, 3 adam, 2 delikanlının ellerini ellerine aldılar ve parmaklarına 3 defa elleriyle bastırdılar. Cisimden süzülen ışık demetine yönelip araçlarına bindiler. Cisim bir patlama sesi ve parlak bir ışıkla gökyüzüne yükseldi. Gözden kayboldu.

2 delikanlı, askeri okulun nöbetçi odasından çıkıp Lagomagiore Hastanesi'ne gittiler, muayene oldular. Doktor raporunda büyük bir heyecan geçirdikleri ve her ikisinin de işa-

Bir araştırmacı, arabanın ön camındaki izleri inceliyor (altta).

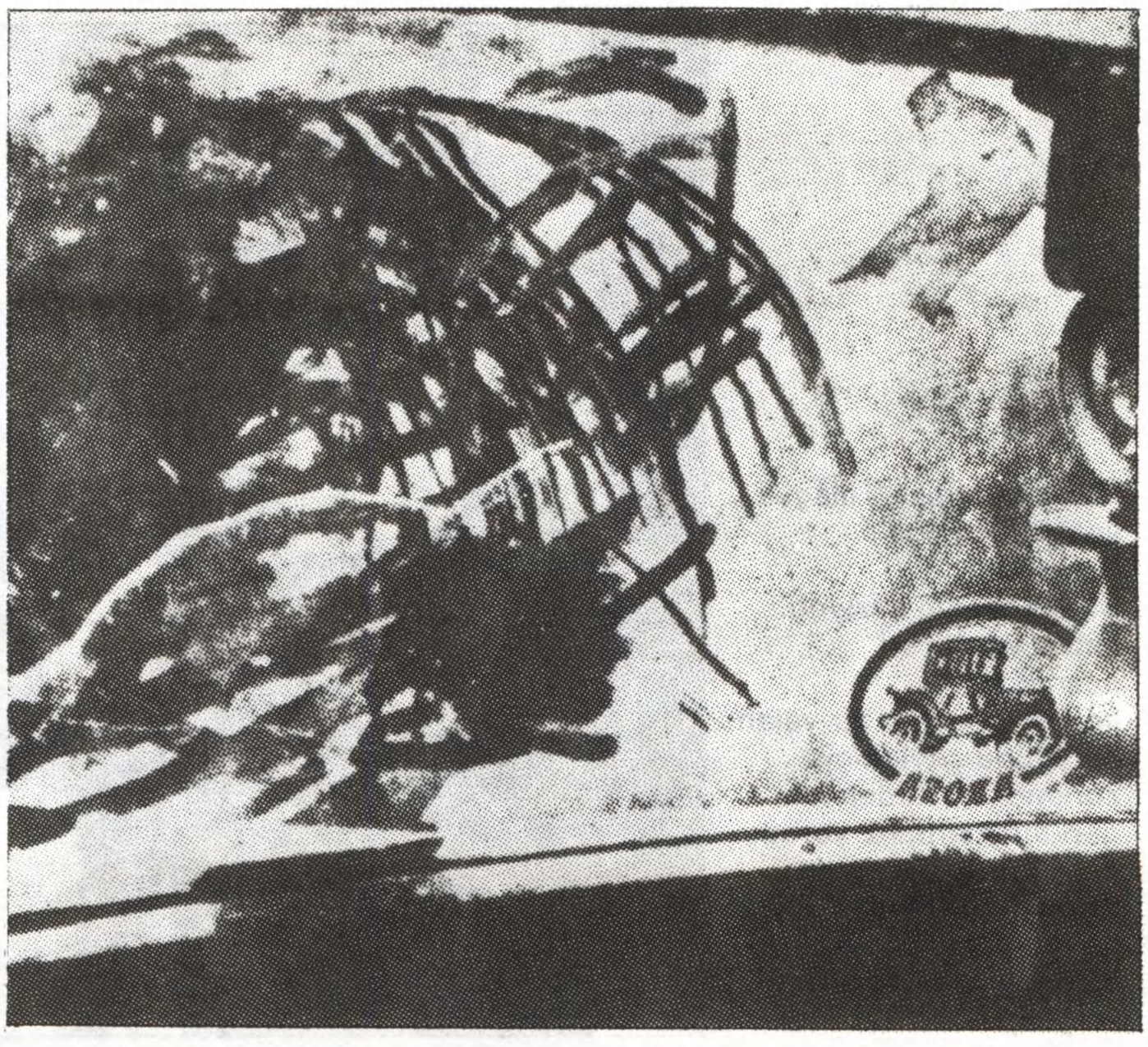

Mendoza Uzay Araştırmaları Merkezi'nin öne sürdüğü fikre göre, arabada yapılan incelemeler, Villegas ve Peccinetti'nin karşılaştığı yaratıkların, Jüpiter'in uydularından biri olan Ganymede'den geldiğini gösteriyor (solda).

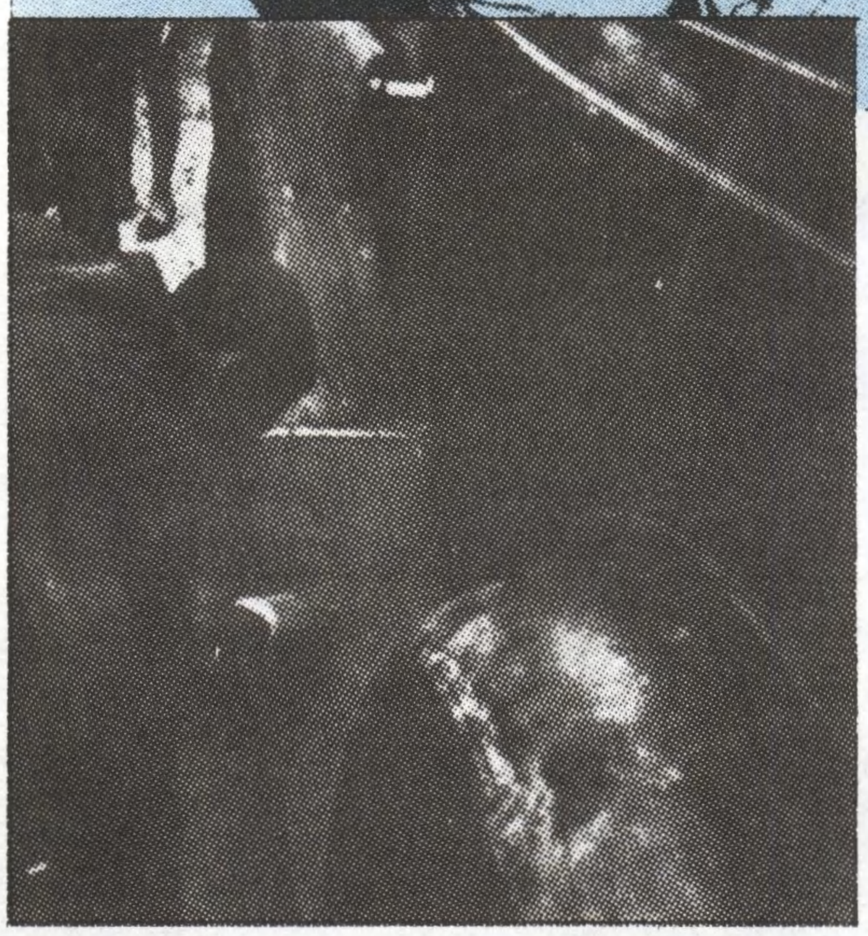

ret ve ortaparmaklarının iç kısımlarında delikler açıldığı belirtildi. Daha sonra Merkez Hastanesi'ne sevk edildiler. Ve akli dengelerinin yerinde olduğu anlaşıldı. Ancak kendilerine gelinceye kadar iki gün karantinaya alındılar. Arabaya polis el koydu. Yapılan radyoaktivite testleri sonucu hiçbir anormalliğe rastlanmadı.

İlginç açıklama

Mendoza Uzay Araştırmaları Merkezi, şu açıklamada bulundu: *"Bu olay, iki Güneş sistemine sahip olan insanımsılar tarafından yapıldı. Sistemlerden biri Dünya'nın sistemidir. Merkür, Venüs ve Dünya'yı içerir. Diğeri ise Jüpiter sistemidir. Io, Europa ve Ganymede gezegenlerini içerir. Ganymede ve Dünya arasında iki hareket yolunu gösteren iki paralel hat vardır ve bu yol, Ganymedeli yaratıkların kaynağını oluşturur."*

Bilinçaltı mı?

2 kasiyer delikanlının bu çok gerçekçi olayı, arabalarını durdurabilecek kadar yetenekli elektromanyetik ya da lazer teknolojisiyle geliştirilmiş bir makine yüzünden yaşamış olmaları da mümkündür. Belki de cismi, sesleri ve mesajın ilettiği felaket uyarılarını ve yaratıkları, hep bilinçaltları üretti. Arabalarının üzerindeki kaba işaretleri ve parmaklarındaki yaraları şuursuz bir şekilde kendileri yaptılar.

Yardımcı tanıklar

2 delikanlının ne yaşadıklarını bilmeyen Mendoza tren istasyonundaki hastanede o gece nöbetçi olan kadro ve Askeri Okul nöbetçileri, olaya yardımcı tanıklardır. Zira bunlar, saat 3.40 ile 3.45 arasında ani bir elektrik kesilmesi olduğunu söylediler. Ayrıca o bölgede yaşayan Bayan **Maria Spinelli,** Dorrego'daki evinden polise telefon ederek yere çok yakın uçan, ışıklı, garip bir cisim gördüğünü bildirdi.

Yetkililerin açıklamaları

7 Eylül 1968'de Arjantin basınında şu tür bildiriler yer aldı: *"Yetkililer, gittikçe artan uçandaire şayialarının bir suç olduğunu ve kanunla cezalandırılacağını bildirmişlerdir. Asılsız söylentilerle halk arasında korku yaratanlar için hapis cezası düşünülmektedir."*

Yetkililerin bu bildirgeyi tüm Mendoza eyaletine yolladıkları günlerde, Peccinetti ve Villegas da kurtuluşu, ifadelerini geri almakla buldular.

Galler bölgesine akın var

Uçandaire ablukası

1977 yılında, İngiltere'nin Galler bölgesinde, Dyfed'de akıl almaz olaylar oldu. Uçandaire meraklıları ve araştırmacılar, bölgeyi âdeta işgal ettiler. Bu yazı dizisinde, Dyfed olaylarının göründüğü kadar basit olmadıklarını okuyacaksınız.

UÇANDAİRELER, GÖKTE uçuşuyorlar, bazıları yere iniyor. Otomobiller portakal renkli toplar tarafından izleniyorlar. Sigara biçimli cisimler, okulların tepesinde dolaşıyor. Diskler, sert kayaların içinden geçiyorlar ve kapalı kapıların arasında kayboluyorlar. Gümüşi elbiseli varlıklar, tarlalarda dolaşıp, yazlık evlerin pencerelerinden, odaları gözlüyorlar. Ama kimse yüzlerini göremiyor. Otomobiller, televizyonlar ve radyolar arızalanıyorlar. Hayvan sürüleri kaybolup, başka bir yerde ortaya çıkıyorlar.

Eğer bu anlatılanlara inanılırsa, Dyfed'da olağanüstü olaylar oldu ve bunların hemen tümü, 1977 yılının, ilkbaharına rastladı. Bu, hayret verici olayları haber verenlerin hepsine de inanılabilir mi?

Herkes merak içinde

Bölge kolay girilebilen bir yerdi. Olaylar yeniydi. Kısacası, araştırmalar için fazla problem yoktu. Olaylardaki zıtlıklar, henüz anlaşılmaz değildiler. Bölgesel gazetelerden biri olan **"Western Telegraph"**, mükemmel bir araştırma yaptı. Fakat anlayabilmek için çok dikkatli olmak gerekiyordu.

Galler bölgesinin birçok yerinden çeşitli basın ve televizyon muhabirleri, olay yerine geldiler. Bazıları işlerinin ehli, bazıları değildiler. Ne yazık ki, bazı istismarcı yayıncılar da işin içine girdiler. Aralarında, karışıklık çıkarmak isteyenler vardı.

Bir uçandaire uzmanı

1977'deki olayların önceki yıllardan gelme birikimleri de vardı. Galler bölgesinin hemen her köşesinde, uzun zamandan beri uçandaire gözlemleri bildiriliyordu. Bölgedeki uçandaire gözlemcisi, İngiliz Uçandaireler Araştırma Birliği'nin uzmanıydı. **Randall Jones Pugh** adlı bu uzman, 13 Ocak'ta gazetecilere şöyle diyordu: *"Bu ülke, yani Galler, bu tür olayların sel gibi görüldüğü bir yer."*

Jones Pugh'un kehaneti 4 Şubat'ta gerçekleşti. O gün, telefona çağrıldığında, karşısında Broad Haven'den biri vardı. Telefon eden kişi, oğluyla beraber bir düzine çocuğun, o gün öğleden sonra bir uçandaire gördüklerini anlattı. Saatlerce havada dolaşan cisim, sonra okul yakınında yere de inmişti.

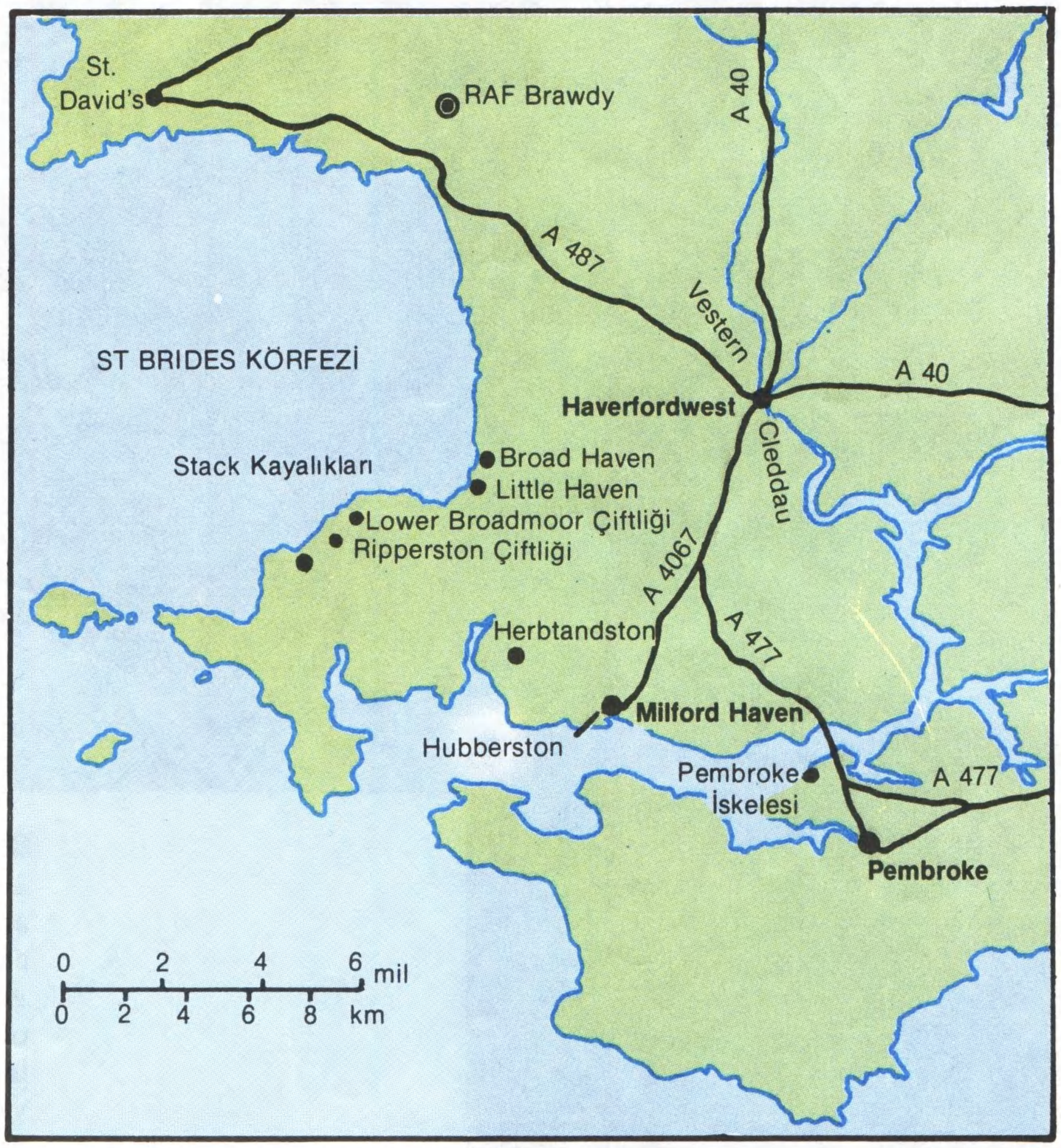

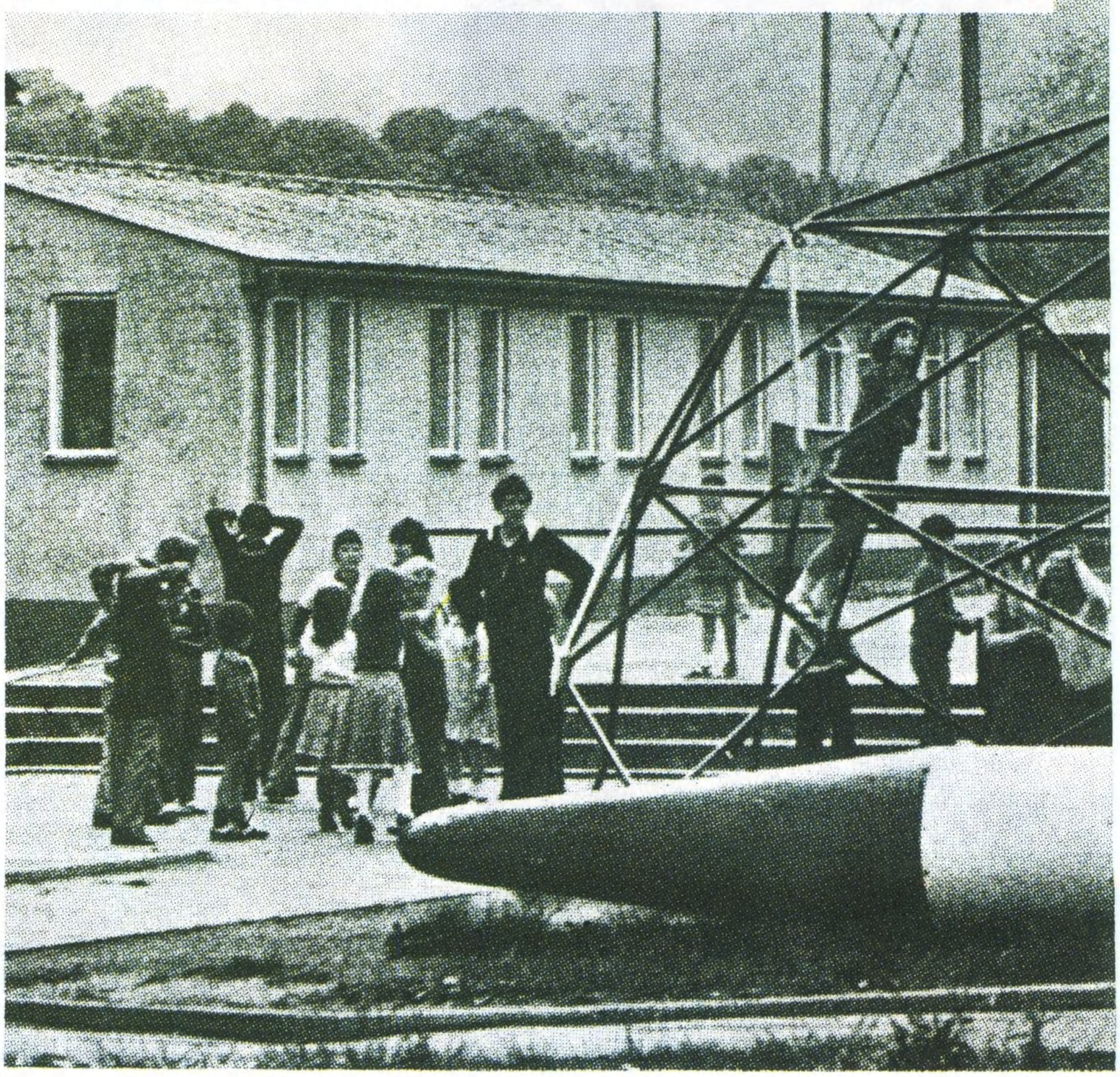

Gerçi, Broad Haven'daki olay, bölgedeki diğer olayların yanında fazla önemli değildi. Fakat toplumun dikkatine yönelik ilk olaydı. Bölgede olağanüstü bir şeyler oluyordu. Sonraki olaylar, çok daha anlaşılabilir nitelikte görünüyorlardı.

Maçı izleyen uçandaire

İlk olayı, 9-11 yaşları arasında bir grup çocuk yaşadı. Bir öğleden sonra futbol oynuyorlardı. Okullarının yakınındaki yeşil sahadaydılar. Birdenbire yakındaki bir diğer yeşil sahanın üzerinde alışılmadık bir cisim belirdi. Yer seviyesinde duruyordu. Ağaçların ve çalıların arasında durduğundan, tam olarak şekli anlaşılmıyordu. Ancak üst kısımları görülüyordu.

Fakat cisim yeteri kadar anlaşılıyordu. Cismin bir uçandaire olduğundan, tanıklar emindiler. Bazı çocuklar, okula koşup diğerlerini çağırdılar. Böylece yaklaşık 15 çocuk, olayı yaşadı.

Boynuzlu, garip varlık

Çocukların tanımlamalarında, bir tür araba ya da ona benzer bir cisim anlatılıyordu. Bazı çocuklar, cismi, yüzyüze kapatılmış iki tabak

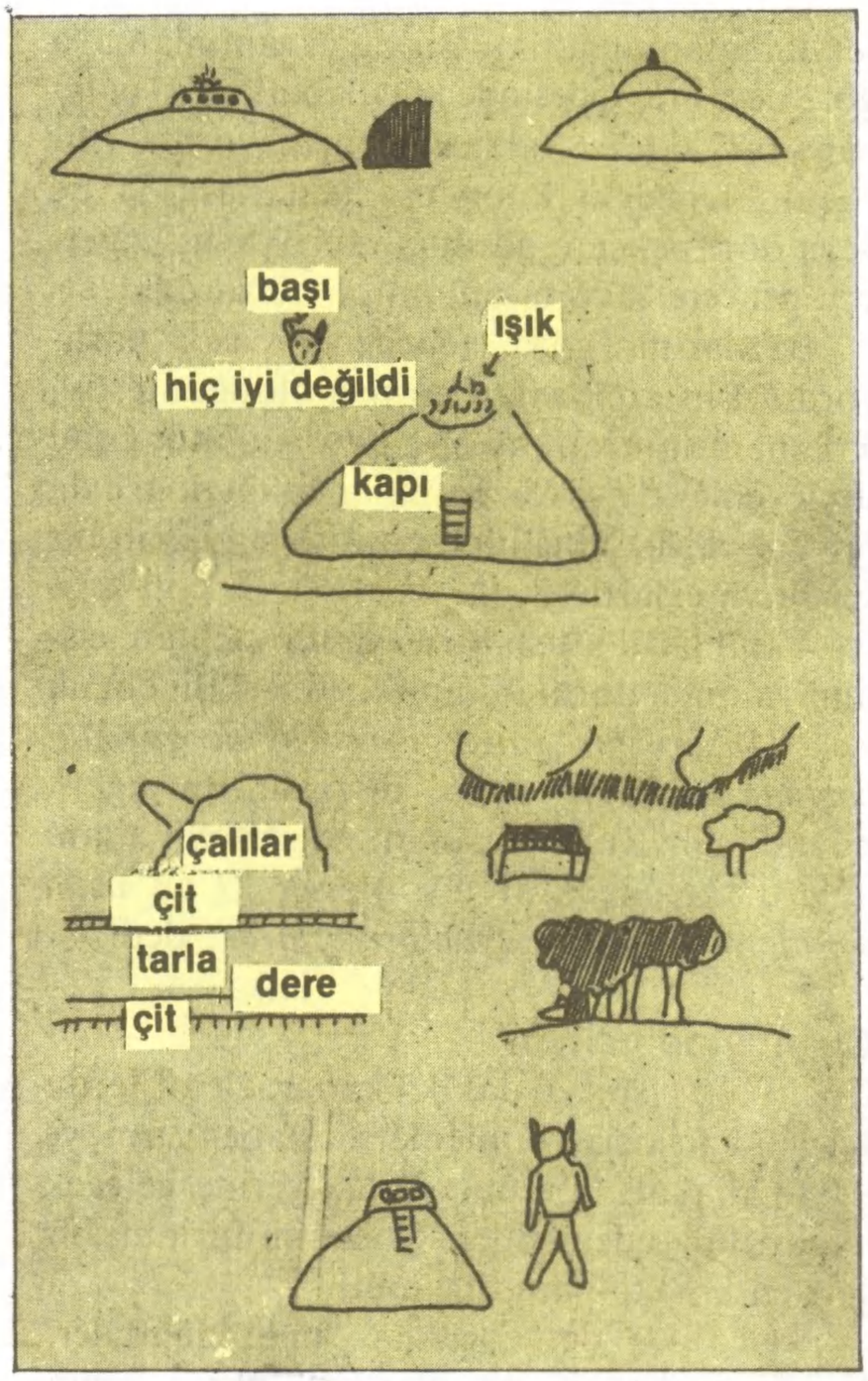

İngiltere'de Galler'de, Dyfed bölgesi. 1977 ilkbaharında burada seri halde birçok uçandairenin görüldüğü bildirildi (solda).

Broad Haven'daki ilkokul. Burada, 1977 şubatında 15 çocuk bir uçandaire gördüler. Cisim, önce bir yeşil alana inmişti. Sonra kayboldu ve saat 15.30'da yine görüldü ve bir çalının ardında kayboldu. Sonra yapılan tüm araştırmalara rağmen, hiçbir iz bulunmadı (altta).

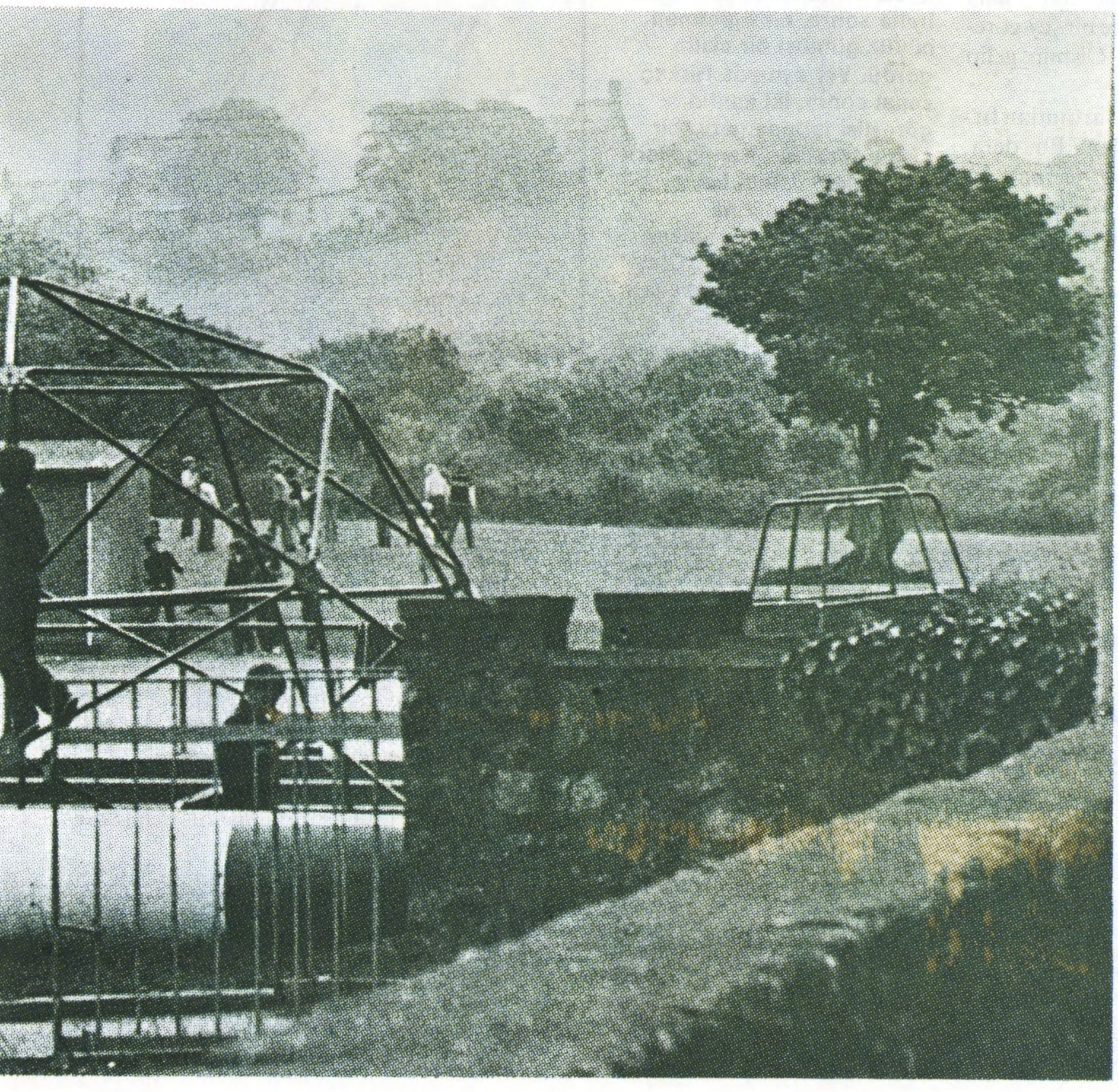

Broad Haven'daki ilkokul çocuklarının çizdikleri resimler. Çoğu, gümüşi, tepesi kubbeli püro biçimli bir cisim tanımladılar. Bazıları, tepede bir ışık olduğunu söylediler. Cismin vızıltılı bir ses yaydığını da belirttiler. 6 çocuk, cismin yanında iki küçük, gümüşi giysili, uzun kulaklı varlığın bulunduğunu anlattı (üstte).

şeklinde tanımladılar. Bir diğer tanımlamaya göre de cisim, tepesinde küçük bir kubbe bulunan bir sigara tablasına benziyordu. Bir çocuk, tepedeki kubbenin kenarlarında üç veya dört pencere gördüğünü söyledi. Diğerleri, pencere sayısını on, on bire çıkardılar.

Bazılarına göre, tepede bir ışık parlıyordu. Bir tanık ışığın kırmızı olduğunu söylerken, cismın yanında bir kapı bulunduğunu söyleyenler de vardı. Kapıdan aşağı doğru da bir yol vardı. Yine birkaç kişi, vızıldayan bir ses duymuşlardı.

Tanıkların altısı, bir veya iki varlığın, cismin yanında durduğunu söylediler. Bir çocuk ise, *"Dışarı bir yaratığın çıktığını gördük, başında bir miğfer vardı"* diyordu. Bir diğeri, boynuz gibi kulakları olan, gümüşi bir adam anlattı. Üçüncü bir çocuk ise, *"Çok uzun değillerdi ve korku uyandırıyorlardı"* dedi.

Cisim yine geliyor

Çocuklar, cismi 20 dakika kadar izlemişlerdi. İçlerinden ikisi öğretmenlerine haber vermeye koştu. Fakat, öğretmeni olay yerine gelecek kadar ikna edemediler. Çocuğun birinin, bir şeyden korktuğunu düşündü.

Saat 14.00'de, çocuklar sınıfa döndüler. 15.30'a kadar bir şey olmadı. Tekrar, oyun alanına döndüklerinde, uçandairenin hâlâ orada olacağını sanıyorlardı. Önce bir şey göremediler, yakın çevreyi aradılar. Cismin gelip geçtiğini düşünüyorlardı.

Birden, uçandaire bir çalının ardından fırladı. Çocuklar peşine takıldılar. Bu defa, anlatım çok farklıydı: *"Sigara biçimli bir cisim, gümüş renkli bir cismi çekiyordu."* Sonra hepsi bir çalılığın ardında kayboldular.

İz bulunamıyor

Çocuklar, evlerine döndüklerinde olayı ailelerine anlattılar. Araştırmacı Randall Jones Pugh, bölgede uçandairelerle ilgilenen biri olarak biliniyordu. Bu nedenle, ilk temas onunla kuruldu. Pugh, saat 18.00'de, çocuklardan biriyle olay yerine geldi. Şiddetli bir yağmur yağıyordu ve görüş alanı dardı.

Ertesi sabah, Western Telegraph gazetesinden bir muhabirle yine geldi. Ama, olay yerinde görülecek hiçbir iz yoktu.

Resim çizdiriliyor

Olayların haberi, tüm bölgeye hızla yayıldı. Herkesin ilgisi olay yerinde yoğunlaşmıştı. Pazartesi günü, okul müdürünün merakı, şüpheciliğine baskın çıktı ve tanıklara ne gördüklerini çizmelerini söyledi.

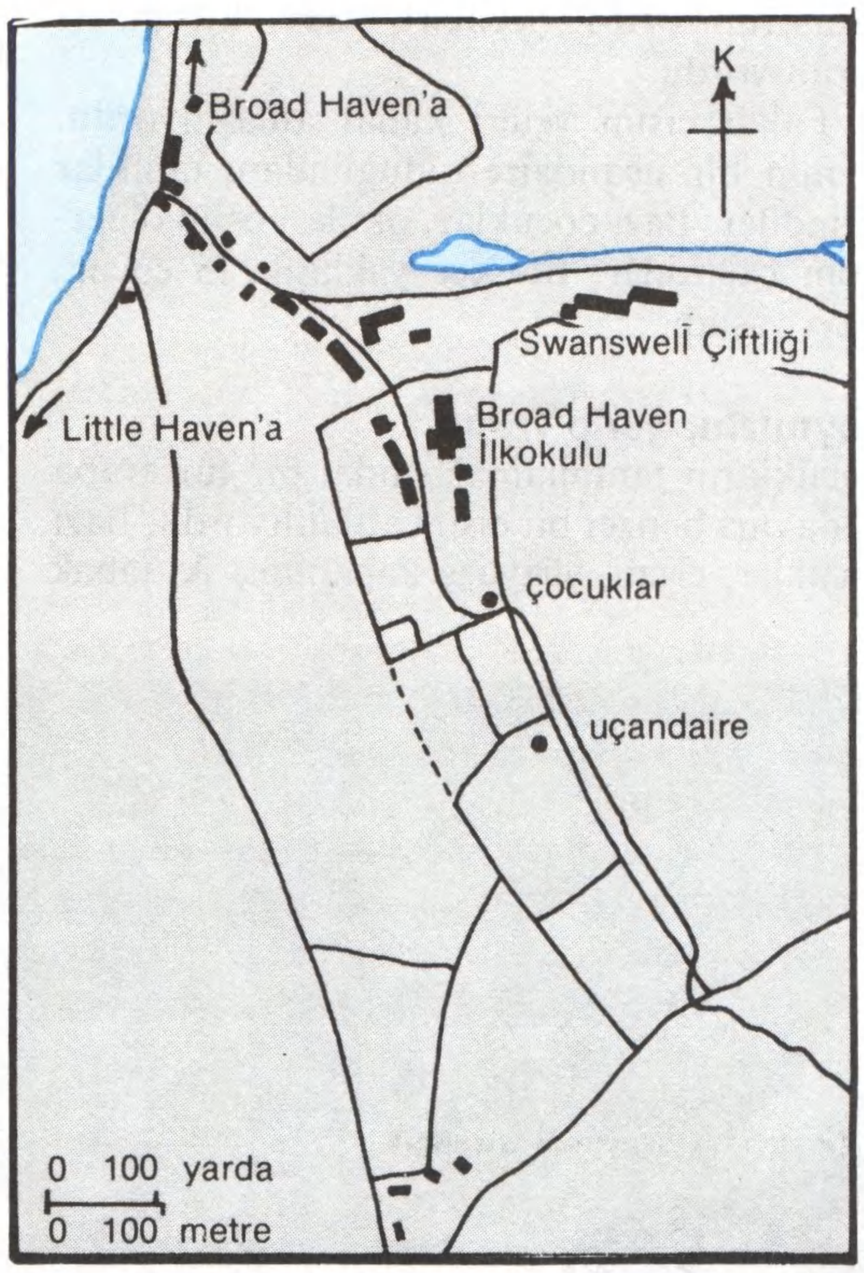

Uçandairelerin indiği yeri gösteren tanıklar (altta). İki hafta sonra, bir öğretmen büyük gümüşi bir cisim gördü. Yer aynıydı. Birkaç saaat sonra, iki kantin görevlisi tarlada garip bir cisim gördüler. Kantinciler, gördükleri cismin bir uçandaire olduğuna inanmıyorlardı. Bir tanker gördüklerini sandılar. Olay yerine giden araştırmacılar, hiçbir iz bulamadılar (sağda).

Bu arada çocuklar, kendi aralarında cismi uzun uzun tartışma fırsatı bulmuşlardı. Ayrıca araştırmacılara ve gazetecilere de çok şey anlattılar. Hepsinin ifadelerindeki ortak özellikler şunlardı: Cisim gümüş renkliydi, bir kubbesi vardı ve büyük ihtimalle ışıklar saçıyordu.

Gözlemler sürüyor

Tanımlamalar bu boyutlarda iken, iki hafta sonra, bir bayan öğretmen büyük bir cisim gördüğünü söyledi. Yer gene aynıydı. Kadın, cismi, 4-5 saniyelik bir an içinde görmüştü ve yağmur yağıyordu. Hemen başkalarını çağırdı, fakat cisim görünmüyordu, yalnız bir vızıldama sesi vardı.

Bir sonraki gün, okul kantininde çalışan iki görevli aynı yerde cismi tekrar gördüler. Cisim olduğu yerde sağa sola salınıyordu. Bir an için, bir uçandaire gördüklerini anlayamadılar. Cismi kanalizasyon pisliği boşaltan araçlara benzettiler. Aslında, bu tür bir aracın o pozisyonda görülebilmesi imkânsızdı.

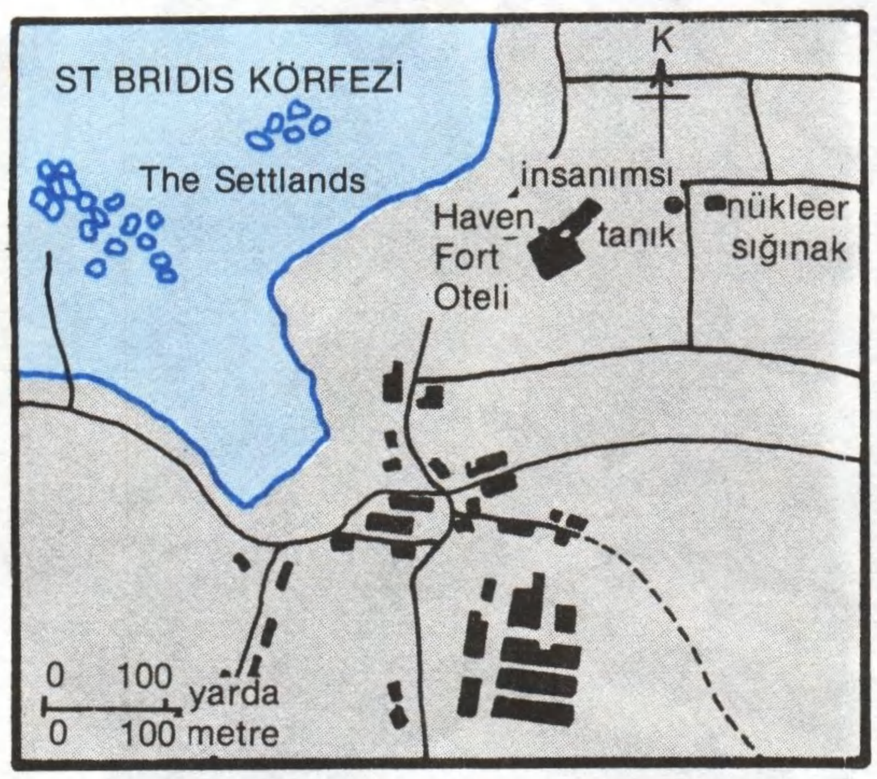

Bayan Rose Granville'in uçandaire gördüğü yer. Kendisi Haven Fort Oteli'nin sahibiydi. 19 Nisan 1977'de olay oldu (solda). Tanıklara göre iki insanımsı, garip bir aracın içinde göründüler. Araştırmacı Randall Jones Pugh. yakında bir nükleer sığınağın bulunduğunu işaret ediyordu. Acaba uzaylılar bununla mı ilgilendiler (altta)?

Fakat tanıklar, bir uçandaire gördüklerini kesinlikle kabul etmediler.

Yine çocuklar görüyor

10 Şubat'ta, 12 yaşında iki çocuk, Haverford Okulu yakınında bir uçandaire gördüler. 40 m kadar ileride, mavi bir ışık yayılıyordu. Çocukların birisi taş attı. Bunun üzerine cisim birden yok oldu ve ortaya 5 m uzunluğunda portakal renkli bir püro-cisim çıktı. Bir an sonra o da, kayboldu.

16 Şubat'ta Pembroke Dock'ta 13 yaşındaki **Graham Howell,** okula sabah geldiğinde, tepede parlak metalik bir cisim gördü. Hava pusluydu ama cismi çok açık gördüğünü söyledi. Ortasında bir kubbe vardı. Rengi koyu griydi. Her beş saniyede bir çıkan beyaz bir ışık, göz kamaştırıyordu. Bir yemek tabağına benziyordu. Kendi çevresinde dönüyor gibiydi. Çocuk, onun bir helikopter veya balon olmadığından emindi.

Korkutan uzaylı yaratık

13 Mart'ta, 17 yaşındaki **Stephen Taylor,** sabah 9'da bir cisim gördü. Etrafında portakal renkli bir çember olan, parlak bir ışık yayıyordu. Bazı arkadaşlarına haber verdi ama onları inandıramadı. Yarım saat sonra, bahçede 6 m kadar yüksekte kubbeli bir uçandaire ile karşı karşıya kaldı.

Üstelik, aşağıda uzun boylu, yarı şeffaf bir elbise giymiş, uzay başlıklı biri duruyordu. Stephen, *"Çok korkmuştum, koşarak oradan kaçtım"* dedi.

Havada duran "yumurta"

7 Nisan'da, 64 yaşındaki **Cyril John,** akşam üstü saat 16.45'te parlak portakal renkli bir ışığın odasını aydınlatmasıyla uyandı. Işık dışarıdan geliyor ve duvarlardan yansıyordu.

Cyril John, dışarı baktı. Gök portakal renkliydi. Olayı şöyle anlatıyor: *"Dışarıda iki gümüş renkli cisim gördüm. İlki çok büyük bir yumurta gibiydi, 1-2 m. çapındaydı. Sonra, arkaya döndü, evin bacalarının üstüne doğru yükseldi.*

Derken, daha garip bir şey gördüm. İnsan şeklindeki bir cisim, gümüşi bir kazanın içinde, penceremin 12 m kadar ötesinde duruyordu. Boyu 2 m vardı. Asılmış gibi, sabit duruyordu. Duruşu, paraşütle atlayan birine benziyordu. Hareketsiz bir şekilde, asılı olarak 25 dakika süreyle, yüzü aşağı dönük olarak kaldı. Sonra yumurta cisim, dama doğru hareket etti ve diğer şekille beraber kenarda yok oldu."

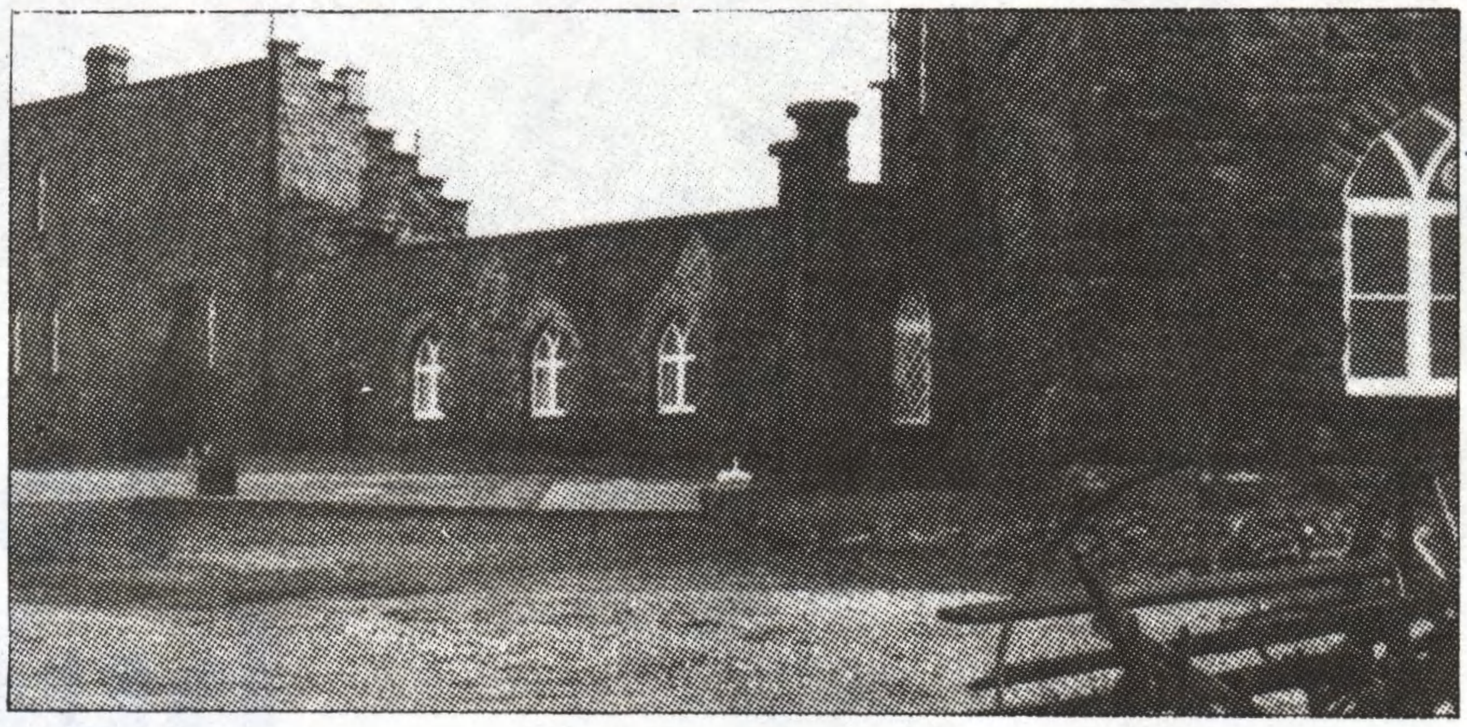

Broad Haven uçandairelerinin, çocuklar tarafından çizilen taslakları. Tanıklar, cisimleri serbestçe yaptılar. Fakat, aradan üç gün geçmişti ve aralarında konuşacak bol bol zamanı elde ettiler (üstte).

Yüzü olmayan insanımsılar

19 Nisan'da Haven Fort Oteli'nin sahibesi Bayan **Rose Granville**, saat 14.00 sıralarında, öğle uykusu için odasına gidiyordu. Birden vızıldayan bir ses işitti. Önce sesin kalorifer sisteminden geldiğini sandı ama alışılmadık bir şey vardı.

Bu anda parlayan bir ışık dışarıya bakmasına neden oldu. Mavimtırak bir ışık gördü. Çevreyi sarıyor ve bir nabız gibi atıyordu. Bayan Granville, dürbününü aldı ve yerde duran oval bir cisim gördü. Cismin yanında, beyazımsı, plastik benzeri tulum giymiş iki insanımsı duruyordu. Yüzleri yoktu.

Bölgesel gazeteler, uzayadamlarının sahte olduklarını ileri sürerek, resimlerini bastılar. Bunun üzerine, Bayan Granville kızgınlıkla olayı tekzip etti.

Olaylar artıyor

Bu tür olaylar, hemen her hafta bildiriliyordu. Araştırmacı Randall Jones Pugh'a göre bunlar sürpriz değildi. Daha, 17 Şubat'ta Pugh, bir gazeteciye şöyle demişti: *"Orada, kesinlikle etkisi az olsa bile, heyecan uyandırıcı, yukarıdan gelen bir şey var."*

28 Nisan'da Pugh, olayları bir kitap haline getirmek istediğini açıkladı. Pugh'u böyle bir rizikoya girmeye, şüphesiz olayların devamlılığı teşvik etmişti. Daha ilginçlerini de bekliyordu.

O da oldu. Ripperston çiftliğinde yaşayanlar, hayret verici bir olayı bildirdiler. Olay, Broad Haven olayı gibiydi.

Kara elbiseli gizemli bir adamın ziyareti. Sayfa 893'te.

Tıp çaresiz...

Toplu isteri bulaşıcı mı?

İlkel toplumlarda isteriklere tanrıların sevgili kulları gözüyle bakılırdı. Kitle isterisinden ise, çoğu kez tedavi amacıyla yararlanılırdı. Oysa, bugün çoğu doktor bu olayı kabul etmiyor. Fakat olaylar açıkça ortada, sanki kontrol etmeyi beceremediğimiz bir güç, garip etkiler yaratıyor.

KİTLE İSTERİSİNİN üç ayrılmaz parçası vardır. Kontrol kaybı, taklit ve bulaşıcılık. İnsan, zihni ya da fiziki bir kontrol kaybına uğrayabileceği gibi, her ikisi birden de söz konusu olabilir. Bu kontrol kaybı, aynı kitlesel isteriyi yaşayan kurbanlar arasında, aynı biçimde ortaya çıkma eğilimi gösterir. Sanki bir taklit eylemi söz konusudur. Belirtilerin kişiden kişiye yayılması ise, hâlâ açıklanamıyor.

Salgın birden ve genellikle beklenmedik bir zamanda patlak veriyor. Öyle hızla yayılıyor ki, durumu bir virüs aktarını şeklinde açıklamak güçleşiyor. Salgının nedeni ise esrarengizliğini koruyor. Ancak bu olayın tarihsel gelişimine göz atılırsa, çözümü için belki bazı ipuçları bulunabilir.

Batı Afrika'da, Benin'deki Quidah'ta bir Vudu dansı. Kitle isterisinin bu türünde katılanların belirli bir inancı var. Onlar, ilahi varlıkların bazı kişileri seçip transa soktuklarına inanıyorlar. Yine inançlarına göre, Tanrılar, bu geleneksel Vudu dansları sırasında kısa bir süreyle insan şekline giriyor (üstte).

İsterik sihirbazlar

İsterinin Batı'da yol açtığı korkuya, çoğu toplumda rastlanmadığını bilmek önemlidir. Hatta, kabile topluluklarında bugün bile kitle isterisinin saygınlığı vardır. İnsanbilimciler, kabile hayatını incelemeye başlar başlamaz ilginç bir keşifte bulundular: Kabilenin şamanı, büyücüsü ya da "doktoru", sadece bu nedenle, yani bir isterik olduğu için seçiliyordu.

Bu kişi, zaman zaman transa girerek gözle görülmeyen birtakım olayları görür, başkalarının duymadıklarını duyardı. Çoğu kez ilhamın ona ruhlar dünyasından geldiği varsayılırdı. Şaman'ın ölü atalarından mesajlar aktardığı söyleniyor. Böylece kabile halkı nerede av bulacaklarını, düşmandan nasıl kaçacaklarını, hasta bir savaşçıyı nasıl tedavi edeceklerini öğrenirdi.

Tedavi edici isteri

Kabilelerde, tedavi amacıyla hastaların isteriye teşvik edildikleri de sık sık görülürdü. Hasta kişiler, gerekiyorsa davulların, dansın ve ilaçların da yardımıyla, transa sokulurdu. Hasta ihtilaç geçirir, bambaşka bir sesle konuşur, sonra da komaya girerdi. Bazen tüm kabile hasta üyeye katılır, isterik bir şekilde onun yaptıklarını taklit ederdi. Kimi zaman da yine tüm kabile, kolektif bir zihni ya da fiziki hastalığın etkilerini üzerlerinden atmak için isterikleşirdi.

Çünkü kabile halkı, isterinin yol açtığı çırpınmaların ve yabancı dilde konuşma belirtisinin bir tür tedavi olduğuna inanırdı. Onlara göre, bu şekilde fiziksel ve duygusal kısıtlamalar atılır ve yeniden sağlığa kavuşulurdu.

Hipokrat reddediyor

İsterinin ruhsal güçlerle ilişkili olduğu inancı, çok ileri toplumlarda da devam etti. Peygamberlerin, Tanrı'nın kabileye söyleyeceklerini duyabilmek için transa girme yeteneklerini kullandıkları ileri sürülüyor. **Homer** ise "kâhin"in saygın bir kişi olduğunu söylüyor. Yine de kâhin, Tanrıların yaptıklarını layıkıyla izleyebilmek için epeyce güçlük çekerdi. Çünkü Tanrılar sürekli olarak birbirleriyle kapışır, sık sık kapris yapıp fikir değiştirirlerdi.

Ancak, M. Ö. 3. yüzyıldan kalma bir tıbbi yazılar antolojisi olan **Hippocratio** koleksiyonunda isteri, ilk kez Tanrıların bir armağanı olarak değil de, bir hastalık olarak teşhis ediliyor. **Hipokrat** taraftarları, ilahi kökenlerden geldiklerini iddia ederek isteri krizi geçirmeyi istismar eden insanları suçladılar. Onların "büyücü, sahte hekim ve şarlatan"dan başka bir şey olmadıklarını söylediler.

Oruç ve ilaçla

Bu değişikliğin nasıl meydana geldiği konusunda kesin bir bilgi yok. Ancak, akla yakın bir teori öne sürülebilir. Toplum uygarlaştıkça insanlar Tanrılarla da, Tanrıların dedikleriyle de daha az ilgilenmeye başladılar. Gerçi kurbanlar sunuluyor ve âdetler yerine getiriliyordu ama, Tanrıların ve onların aracısı olan isteriklerin dediklerine duyulan ilgi azalmıştı.

İlahi ilhamlar alan isterikler hâlâ vardı. Ancak faaliyetleri son derece resmileşmişti. Örneğin, gaipten haber veren kâhinlerin kehanetleri, oruçlar ve halüsinasyona yol açan ilaçlarla körükleniyordu. Bu kâhinlerin kendileri de rahip ve rahibeler tarafından sıkı bir kontrol altında tutuluyordu. Halk arasında kişiliğin kendiliğinden çözülmesi olayı, saygınlığını yitirmişti.

Filipinler'deki kırbaçlanma meraklılarının garip Hayırlı Cuma alayında, yüzlerce maskeli adam, kan çıkana kadar kendilerini kırbaçlatıyor. Bu tür kendini kırbaçlatma olaylarına, ortaçağın sonlarında Avrupa'da da sık sık rastlanıyor (üstte).

Malezya'nın başkenti Kuala Lumpur'da, bir Hindu töreni olarak bilinen Thaipusam sırasında görülen dinsel coşku (altta).

İçine şeytan girmek

Yüzyıllar boyunca kitle isterisi, insanların içine şeytan girmesinin belirtisi olarak kabul edildi. Ortaçağın sonlarında Avrupa'daki en ünlü salgın "Aziz Vitus dansı" adı verilen bir dans çılgınlığıydı. Çırpınmalar şeklinde ortaya çıkan bu sinirsel hastalık, savaş ya da kıtlık etkisinde kalmış alanlarda zaman zaman patlak veriyordu.

Daha sonra Fransa'daki Loudun manastırı gibi dinsel kurumlarda da kitlesel isteri salgınlarına rastlandığı bildirildi. XIV. Louis'in araştırmacıları, 1630'lu yıllarda burada ilginç bir olayı da izlediler. Başrahibe ve rahibeleri, ihtilaçlar içinde kıvranıyor ve ağza alınmaz laflar haykırıyorlardı.

Yara almıyorlar

Ancak, bu güçlerin işe yaradığı bazen ister istemez kabulleniliyor. Loudun olayından 100 yıl sonra, Paris yakınlarındaki St. Medard'daki sürüp giden salgın olayı sırasında, bu düşünceler biraz değişti. Artık şeytan konusundaki saf inanç oldukça sarsılmıştı. "İhtilaç geçirenler" adı verilen kurbanların yalnız acıya değil, yaralara karşı da olağanüstü bir bağışıklık kazandıkları görülüyordu.

Ağır sopalarla dövülseler de, ucu sivri çubuklarla dürtülseler de, ateşin üstüne asılsalar da, yara almıyorlardı. Şüphecilerin en önünde olan İngiliz düşünür **David Hume** bile, bu mucizevi güçlerin kanıtlarını kabul etmek zorunda kalmıştı. Hume, kendisinin bunu kabul edemeyeceğini ama, bu durumun, kendilerine hiçbir kuşku yöneltilemeyecek yargıçlarca belirtildiğini söylüyordu. Onun

ifadesiyle, *"Bu bilgi çağında, itibar sahibi ve seçkin tanıklar da durumu doğruluyor"*du.

Şeytan kovma

Bazı kilise üyeleri, isterikler konusunda farklı görüşler önü sürmeye başladılar. Gözlenen ihtilaçlarla kişilik çözülmesinin, ille de şeytani olması gerekmediğini söylüyorlardı. Hatta, tam tersine, bunlar belki de şeytanla cinlerini söküp atma mücadelesinin bir işaretiydi.

İsviçreli bir rahip olan **Johan Gassner**'in ayinlerini büyük kalabalıklar izliyordu. Bu ayinler aslında, isteriyle tedavi seanslarıydı. Şeytanı defetmek için yapılan kitlesel törenlere yüzlerce kişi katılıyordu. İlk Hıristiyan gruplarının da aynı yöntemi benimsedikleri belirtiliyor.

Bir enerji mi?

Manyetizmanın babası **Franz Anton Mesmer,** bu gibi olaylara katılanları etkisi altına alan gücü bilimsel olarak yorumlamaya çalıştı. Mesmer, buna "Hayvani manyetizma" diyordu. Yani bu, biyolojik enerjiye dönüşebilen bir manyetizma biçimiydi. Yaygın inanışın aksine, Mesmer hastalarda isteri yaratmakla işe girişti. Nöbete tutuldular, kişilikleri çözüldü, sonunda da komaya girdiler. **Marie Antoinette**'in isteği üzerine Louis, bu seanslara araştırmacılarını gönderdi. Olaya düşmanca yaklaşan bu araştırmacılar, Mesmer'in hayvani manyetizma teorisini reddettiler. Ancak hastaların çoğunun tedaviden sonra daha iyi göründüğünü onlar da kabul etmek zorunda kaldılar.

1730'larda Paris yakınlarındaki St. Medard'ta olağanüstü bir kitlesel isteri salgını patlak verdi. Convulsionnaires adı verilen kurbanlar, acıya ve yaralara karşı tam bir bağışıklık kazanmış gibiydiler. Bu çağdaş gravürde (en altta), kurbanların meraklı izleyiciler tarafından tekmelenip dövüldükleri görülüyor. Yine de acı duyma belirtisi göstermiyorlardı. Şüpheci düşünür David Hume bile, bu kurbanların hayret verici güçlerine ilişkin kanıtlardan etkilenmişti (altta).

Bir belkemiği rahatsızlığı mı?

Artık doktorlar da bu olayın mantıki bir açıklamasını bulmak için araştırmalara girişmişlerdi. Nöbete tutulup deli gibi konuşması sağlanan insanların bu tecrübeden yarar gördüklerini kabul edemiyorlardı. Kitlesel isteri, bir sinir hastalığı olarak görülmeye başlandı.

Bu hastalık bir "belkemiği rahatsızlığı" olarak tanımlanıyordu. Ya da, dinsel bir çılgınlık tezahürü olduğu söyleniyordu. Dini inançları kuvvetlendiren toplantıların tanımlamalarına bakılırsa, katılanlar çoğu kez isterikleşiyorlardı. Hâlâ da öyledir.

Narkoz yerine

Tıp adamları, Mesmer'in yöntemlerinin yol açtığı isterik durumda, insanların acı duygusunu kaybettikleri olgusunu da reddediyorlardı. Bazen, manyetize edilmiş hastalar üzerinde acısız cerrahi uygulama gösterileri yapılıyordu.

Aslında, doktorlar bundan yararlanmaya razı olsalar, bu deney uyuşturucu ilaçların bilinmediği o çağda, paha biçilmez bir lütuf olabilirdi. Ne var ki, dinsel inançlarına sadık cerrahlar, hastaların aslında acı duymuyormuş gibi davrandıklarını iddia ediyorlardı.

Davranış bozukluğu mu?

20. yüzyılın başlarında, isterinin bazı değerli özellikleri olduğu gerçeği unutulup gitmişti. Bireylerdeki bu durum, bozuk bir davranış olarak nitelendiriliyordu. Grup isterisine ise, insanların kendi isteklerine düşkünlük belirtisi gözüyle bakılıyordu. Aşırı heyecana kapı-

lan dini mezhep üyeleri için de aynı yorum getiriliyordu.

Hatta psikiyatristler, klinik isteri durumu diye bir olayın olup olmadığı konusunda kuşkularını dile getirmeye başladılar. Belki de isterik davranış gibi görünen olaylar, aslında fiziki bozukluklardı. Örneğin sara, şizofreni gibi psikozlar, ya da sadece rol yapma gibi...

Bilinmeyen hastalık

1955 yılında Londra'daki Royal Free Hospital'da ortaya çıkan salgın, buna bir örnek oluşturuyor. Hastanede çalışanlardan yaklaşık 300 kişi, esrarlı bir hastalığa tutuldu. Belirtiler, kitlesel isterinin klasik modelini izliyordu. His kaybı, kas kasılmaları ya da titremeleri, çeşitli ağrılar, baş dönmesi, nefes darlığı ve benzeri.

Önceleri kurbanların çabucak iyileşmesi sevinçle karşılandı. Ama sonra duyulan tedirginlik, bunu gölgeledi. Çünkü bu salgın için hiçbir fizik neden olmadığı ortaya çıkmıştı. O halde, olayın isteriden kaynaklandığını kabul etmek gerekiyordu.

Hatalı yaklaşımlar

İsteri salgınlarının yaygınlığı konusunda açık kanıtlar yok. Çünkü isteri, kolay kolay tanımlanan bir hastalık değil. Çoğu kez de, bir virüs bulunmasa bile, virüs gibi bir nedene bağlanıyor. Bu olayların meydana çıktığı okulların, hastanelerin ya da fabrikaların yöneticileri ise, olayı örtbas etmeyi tercih ediyorlar. Oysa tıp dergileri bile, kitle isterisinin artık eskisinden daha yaygın olduğunu kabul etmek zorunda kaldılar.

Önemsenmiyor

Yine de kitlesel isteri esrarengiz bir hastalık olma özelliğini koruyor. Salgınlar ise, olay hakkında daha fazla bilgi edinmek için değil de, tüm diğer ihtimalleri bertaraf etme amacıyla araştırılıyor. Ancak bakteriyolojik testlerle diğer testlerin sonucunda bir şey elde edilemezse, isteri bir ihtimal olarak ortaya atılıyor. O zaman da, kural olarak, kayıtsızca omuz silkiliyor. Böylelikle, daha fazla araştırmaya gerek olmadığı ima edilmek isteniyor.

Yararlanılabilir

Oysa daha fazla araştırma gerekiyor. Çünkü isterinin tarihteki örnekleri iki özelliği işaret ediyor: Bunlar hem son derece önemli, hem de potansiyel bir yarar taşıyorlar. Öncelikle, isterikler, normal olarak yanık ya da çürüklerden büyük acı duymaları gereken durumlarda, ne acı hissediyorlar, ne de yaralanıyorlar. Bu gizemli özelliğin geliştirilmesi halinde ne kadar yararlı olacağını kavramak için fazla hayale gerek yok.

İncelenmesi zorunlu

Öteki özellik ise, isterinin bir grup insan arasında aktarılma sürecinden doğuyor. Çağdaş bilgilerin sınırları içerisinde olayın psişik bulaşma yoluyla yürüdüğü de söylenebilir. Çünkü şu anda daha iyi bir tanım getiremiyoruz. Akademik bilim çevreleri, psişik bulaşma kavramını reddediyor. Ama diğer taraftan maddeci bilimin temelleri de yer değiştiriyor.

Tıp araştırmacıları, bir zamanlar göz ardı ettikleri etkenleri şimdi göz önüne almaya hazırlar. Bu aktarma hangi biçime girerse girsin, her şekilde mutlaka araştırılmalı. Olayı daha iyi anlamak, büyük bir önem taşıyabilir. Çünkü bu gelişme, yalnızca isterinin incelenmesi değil, genelde tüm fiziki ve duygusal salgınların incelenmesi anlamına gelecektir.

Yüzyılın başlarında Sibirya'daki Irkutsk'da görülen "zıplayanlar mezhebi"ne ilişkin bu fotoğraf Petit Journal'da yayımlandı (üstte).

Toplu isteri ile DDA arasında ilişki olup olmadığı araştırılıyor. Sayfa 884'te.

Anadolu, ley hatları ile dolu

Eğer Ley hatları gerçekse bunların bütün dünyada bulunması gerekiyor. Halûk Egemen Sarıkaya, Anadolu'daki birçok eski yerleşim merkezinin ley hatları ile hem birbirine hem de diğer ülkelerdeki ley hatlarına bağlı olduğu konusunu işliyor.

LEY HATLARI, kutsal yerleşim yerleri ve mabetler arasında çizilen çizgilerdir. Bunlar bazen gizemli geometrik şekiller ve desenler oluştururlar. Ley hatları, tarihsel olayların tarihleri arasındaki çakışmalarda da belirir.

Öte yandan, Ley hatları, Batı Roma İmparatorluğu'nun başkenti Roma'nın 7 tepe üzerinde kurulması gibi, Doğu Roma İmparatorluğu'nun başkenti İstanbul'un da 7 tepe üzerinde kurulmasına benzer şekillerde de ortaya çıkabilir. Şu bir gerçek ki, Ley hatları, bilinmeyen üstün güçler tarafından bir düzen dahilinde oluşturulmuşlardır.

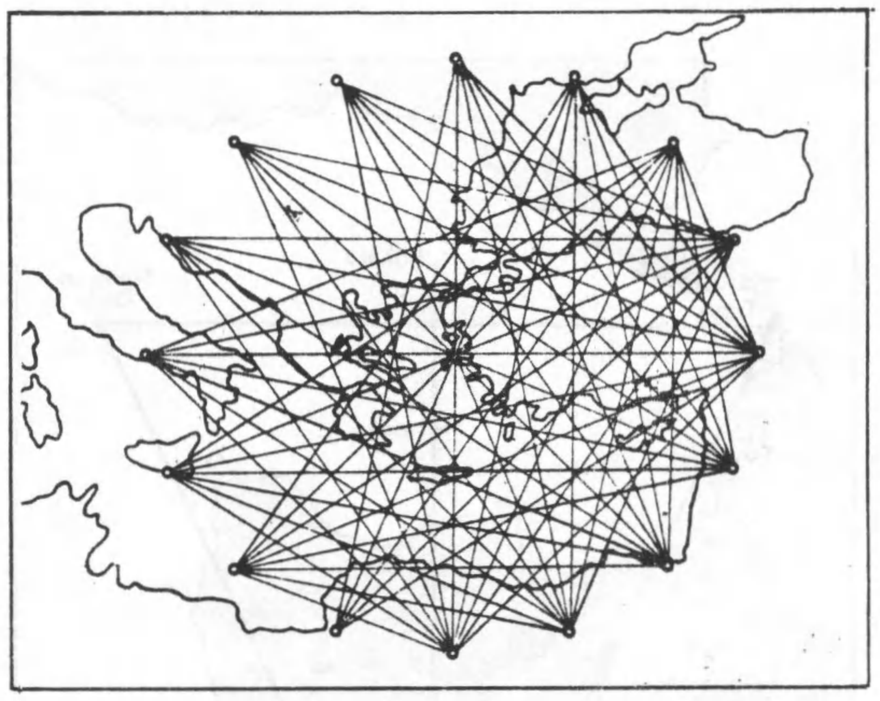

1311 yılında Petrus Vesconte'nin hazırladığı harita üzerinde, halen çağımızda gizemini koruyan bazı bölgeler ve noktalar işaretlenmişti (sağda).

Kutsal yerlerde

Kutsal yerleşim yerleri ve tapınaklar, yeryüzünün öylesine noktalarına yerleştirilmişlerdir ki, buralar doğal enerji toplanma yerleridir. Binyıllardır bu mabetler hep aynı noktalar üzerine yeniden inşa edilmişlerdir. Binyıllar önce, bilinmeyen yüksek varlıklar tarafından bu enerji konsantrasyon noktaları saptanmış ve ilk mabetler böylece o yerler üzerlerinde ortaya çıkmışlardır.

İnisiyasyon merkezleri (ruhsal eğitim ve öğretimin yapıldığı yerler), kiliseler ve camiler birbiri ardına bu gizemli yerler üzerine inşa edilmişlerdir.

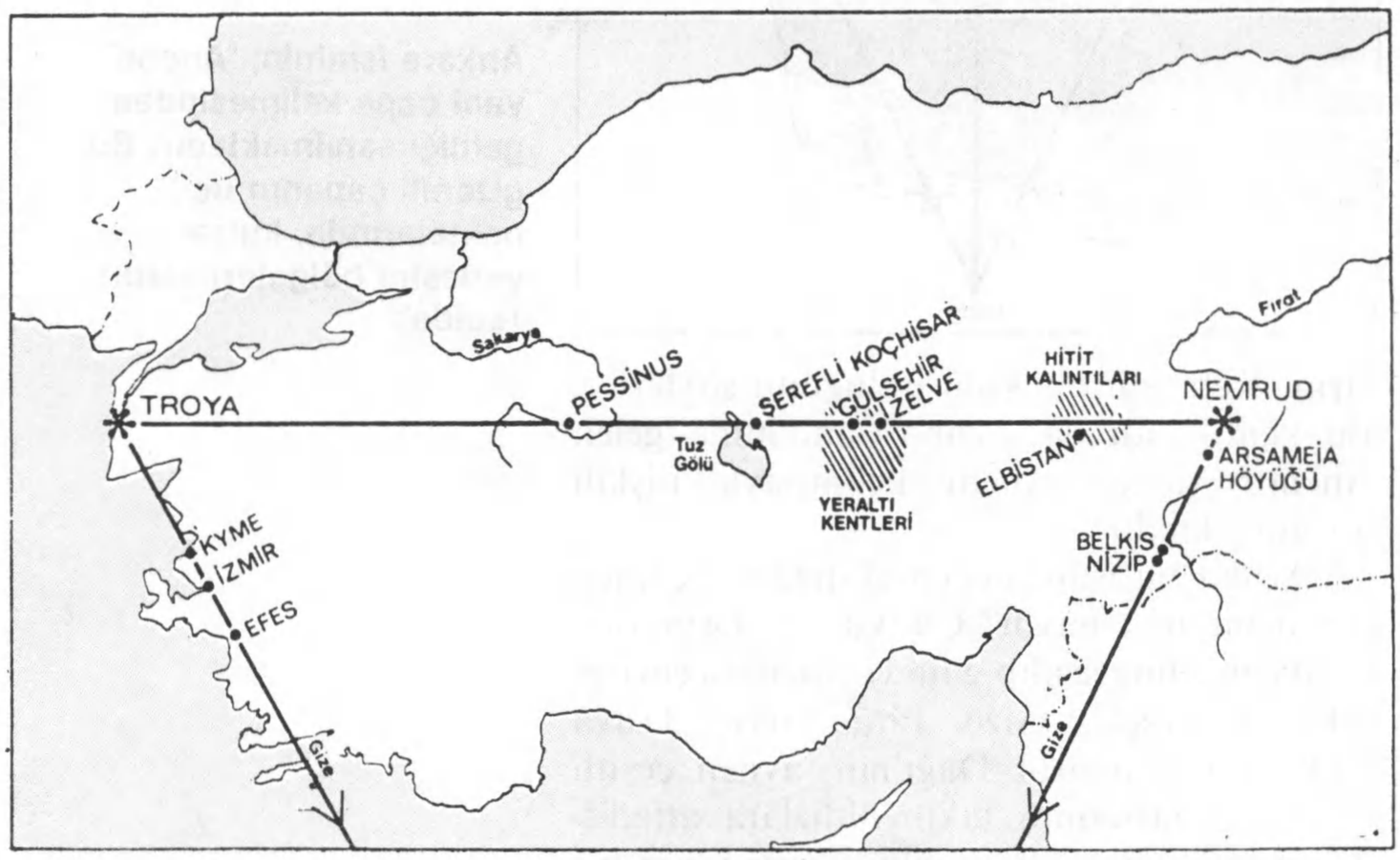

Troya ve Nemrut Dağı arasındaki Ley hattı üzerinde, birçok gizemli yerleşim bölgeleri mevcuttur. Bu iki uç noktadan ise Gize Piramitleri'ne üçgen Ley hattı inmektedir (üstte).

Ruhsal âlemle ilişki

Bu enerji toplanma noktaları aynı zamanda, çeşitli ruhsal âlemler ile de irtibatlıdırlar. Dolayısıyla, o nokta üzerindeki mabet içinde yapılan mistik veya dinsel tören ve ibadetler, oralar ile irtibatlı olan ilahi âlemlere aynı anda aktarılmakta ve Yukarı ile doğal bir irtibat kurulmuş olmaktadır. Çeşitli dinlerin büyükleri tarafından, dinsel tapınakların, eski mabetlerin kalıntıları üzerinde kurulmaları şeklindeki talimatlarının gizemli nedenlerinden biri de budur.

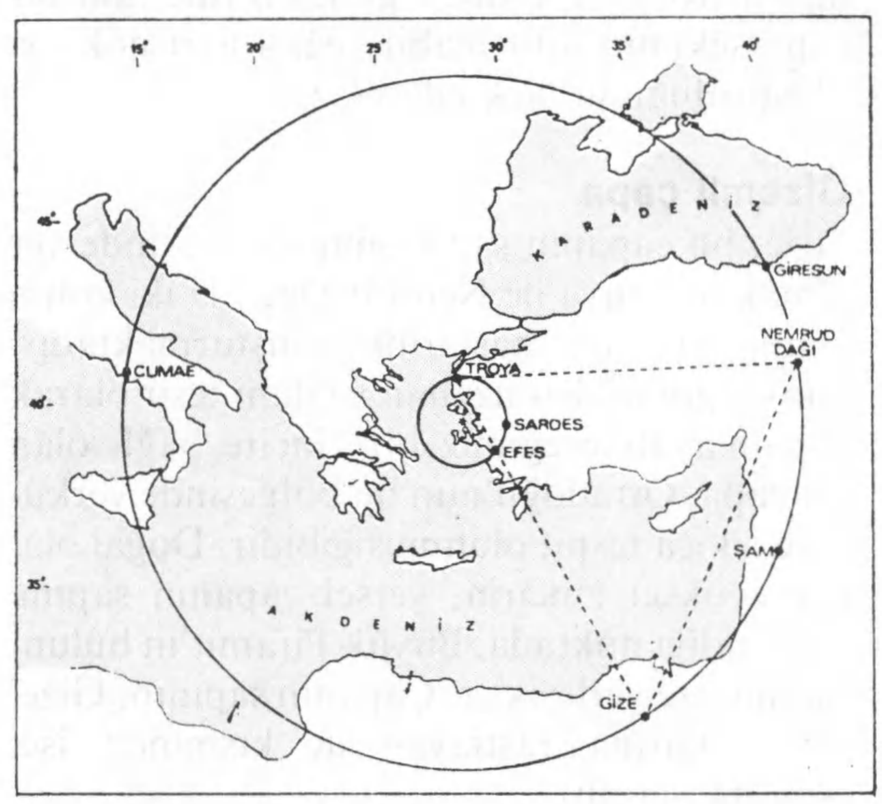

Petrus Vesconte'nin haritasındaki noktalar üzerinden, iç içe iki çember geçmektedir. Bu çemberlerin üzerlerinde, birçok gizemli mabetler ve yerleşim bölgeleri mevcuttur (sağda).

Enerji yayan taşlar

Kentler de, üstte anlatıldığı gibi, gene bilinmeyen ve fakat gelecekte bilinecek olan ilahi güçler tarafından yerleri özellikle saptanarak kurulmuşlardır. Öyle ki, **Tyanalı Apollonius** gibi bazı gizemli kişilere, Himalaya Dağları'nın altlarında kurulmuş olan gizemli Agarta ülkesinden (Bkz. sayfa 470) verilen bazı enerji aktarıcısı mistik taşları Anadolu ve Avrupa'nın bazı belirli yerlerine gömmesi istenmiş, buraların gelecekte kentler olacağı söylenmişti. Bu enerji yayıcı taşlar arasında muhakkak ki, enerjetik bir bağlantı vardır. Aynı zamanda mabetlerin üzerlerine inşa edildiği enerji toplanma yerleri arasında da böylesine enerjetik bağlantılar vardır. İşte bunlar, gizemli Ley hatlarını oluştururlar.

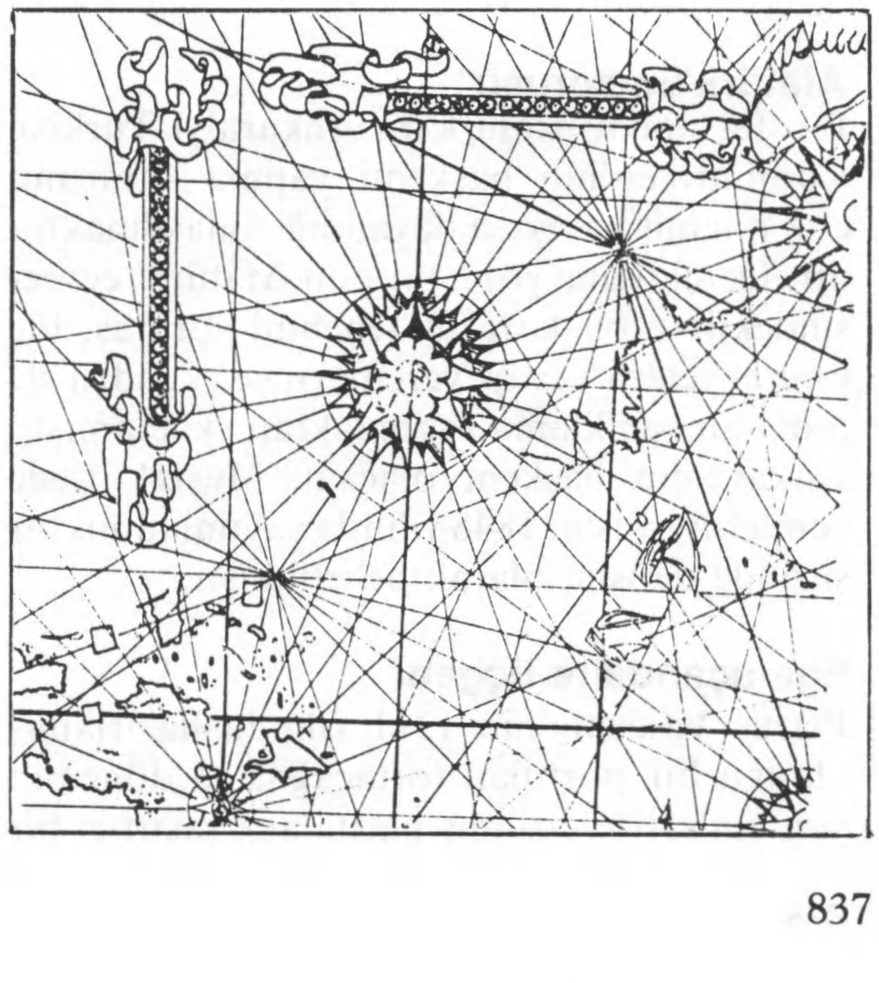

Piri Reis'in, 1528'de hazırladığı ikinci haritasından da, geriye sadece, Orta ve Kuzey Amerika ile Grönland'ı gösteren bir parça kalmıştır (sağda).

Ankara'nın yeri

Başkent Ankara'nın kökeni bir muammadır. Bu yerleşme merkezinin kurucularıyla ilgili olarak, birçok farklı yaklaşımlar ileri sürülmektedir. Örneğin, bazıları Ankara'yı kuran-

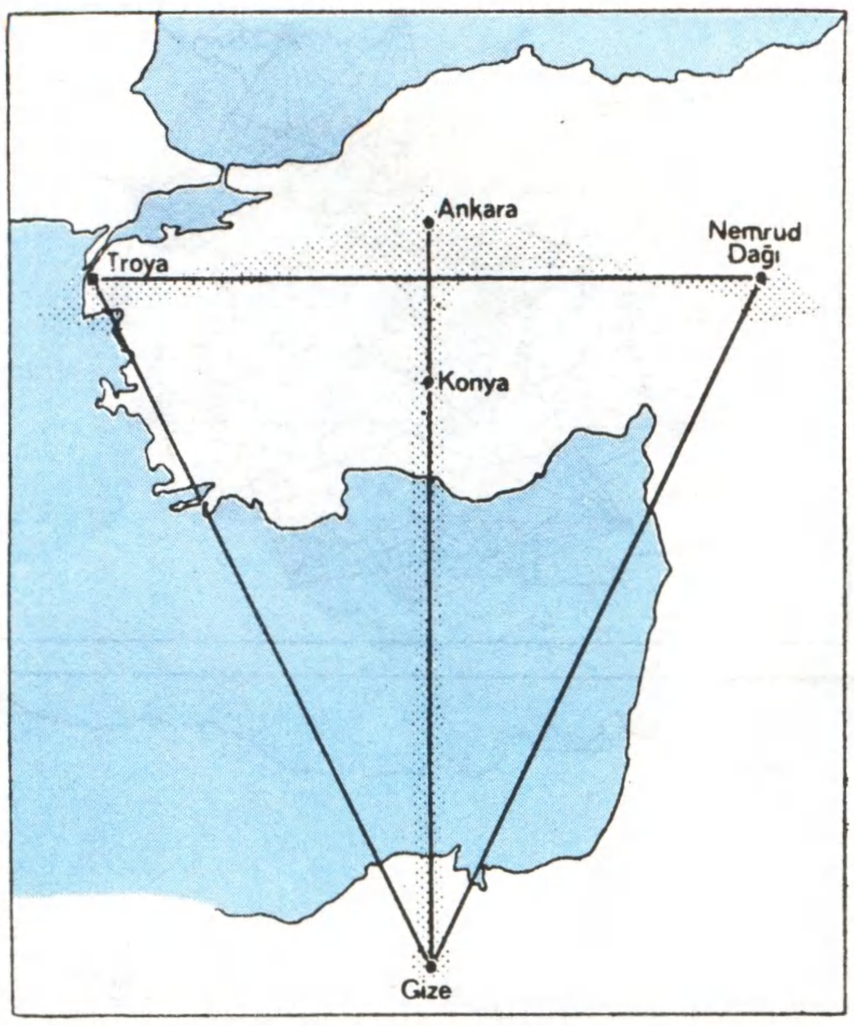

Ankara isminin, 'Ancor", yani çapa kelimesinden geldiği sanılmaktadır. Bu gizemli çapanın uç noktalarında, kutsal yerleşim bölgeleri vardır (solda).

ların, Keltlerin bir kolu olduğunu söylerler. Bu kentin adı da, "çapa" anlamına gelen Anchor ya da Ancor kelimesiyle ilişkili görünmektedir.

Acaba bu isim, üçgensel dizilişe değinen şifreli bir ima mıydı? Çünkü, bir Ortadoğu haritasını elimize alıp güneyi yukarıya çevirerek incelersek, Gize Piramitleri, Truva Ankara ve Nemrut Dağı'nın, aynen çeşitli hayvan figürlerinin takımyıldızlara atfedildiği astrolojide olduğu gibi, üzerine tam bir çapa şeklinin oturtulabileceği 4 ayrı noktayı oluşturduğunu fark edeceğiz.

Gizemli çapa

Gize, bu çapanın sap kısmının tepesinde yer almakta, Truva ile Nemrut Dağı da iki kolun ucundaki ok başlarını oluşturmaktadır. Sanki, göklerden uzanan ve ilahi tesir olarak yorumlayabileceğimiz bir zincire bağlı olan bir çapa, Ortadoğu'nun bu bölgesinde yerküreye sıkıca tespit olunmuş gibidir. Doğal olarak, göksel zincirin, yersel çapanın sapına bağlandığı noktada, Büyük Piramit'in bulunduğu Gize yerleşiktir. Çapanın sapının, Gize'nin karşısına rastlayan uç kısmında ise, Ankara yer alır.

Atatürk'ün sorusu

Bu durumda, **Atatürk**'ün Ankara'yı Türkiye Cumhuriyeti'nin başkenti yapma kararının çok önemli bir esasa dayandığı anlaşılmaktadır. Denildiğine göre, bir gün Atatürk, çevresindekilere bu kararın sebebini sormuş, hiç kimse yeterli cevap veremeyince, kendisi de tam bir açıklama yapmaktan kaçınmıştı. Ankara'nın başkent olacağı, **Müştak Dede** isimli bir şahsın, 1848 yılında yayımlanmış bir şiirinde de isim olarak belirtilmişti.

Ege uçandaire üçgeni

Petrus Vesconte'nin 1311 yılında hazırlamış olduğu bir portulan (ortaçağda, o dönemin yöntemleriyle çizilmiş haritalar), şaşırtıcı bir belge olarak ortaya çıkmaktadır. Bu haritada, rüzgârgülleri ile kerte hatlarının (kesişim noktaları) belirlediği, eşmerkezli iki dairenin ortak merkezi, tam tamına Ege Uçandaire Üçgeni'nin üzerinde yer almaktadır. Ege Denizi'yle ilgili olarak yakın zamanlarda ortaya konan bulgular ile, bir 14. yüzyıl haritası arasındaki bu ilginç bağıntı, gerçekten de hayret vericidir. Bu bağıntı, yerel düz çizgiler, yani Ley hatları ile uçandaire faaliyetleri arasındaki bir ilişkinin mevcudiyetine işaret eden sağlam bir kanıt oluşturmaktadır.

Ley hattı çemberi

Petrus Vesconte'nin haritasından esinlenerek, oradaki kerte hatları ile odak noktaları ağının oluşturduğu desene bakalım, Karaburun'un tam kuzeyinde merkezi bir nokta tespit edelim. Bunun çemberleri üzerinde, özellikle gizemli Agarta ülkesi ile birinci dereceden ilişkisi olan yerleri kapsayan birçok kadim merkezin bulunduğu, eşmerkezli iki daire ortaya çıkacaktır.

İç dairenin çemberinin İyonya kıyılarını kestiği yerlerde, kuzeyde Truva ve güneyde de Efes'in yer aldığı görülmektedir. Üstelik, Sardes gibi daha başka önemli kadim (eski) merkezler de, ya çemberin üzerinde ya da çemberin çok yakınında bulunmaktadır.

Dış daire

Öte yandan, dış dairenin tüm Doğu Akdeniz bölgesini kaplayan çemberi, güneyde Gize'den, doğuda Nemrut Dağı'ndan ve batıda da İtalya'daki Cumae'den geçiyor. Palladium'u (Tanrıça Athene'nin enerji yayan gizemli heykeli) Truva'dan İtalya'ya götürmüş olan Aeneas, yeraltı dünyasına, Cumae denilen yerden inmişti. Burada, gerçekten de, Cumae Kâhinesi'nin yaşadığı söylenen bir mağarada son bulan, 1 km uzunluğundaki bir tünel vardır.

Bu ikinci daire, ayrıca, Suriye'de Şam kentinden ve Türkiye'nin Karadeniz kıyısında da Giresun üzerinden geçer. Şam ya da eski adıyla Dımışk, çok ilginç bir yerdir. **Hz. Muhammed**'in hadislerine göre, **Hz. İsa** tekrar, Şam'ın doğusundaki Ak Minare yakınlarına inecektir. Öte yandan Şam, bir zamanlar Sufi İnisiyasyon Merkezi idi.

1528 tarihli portulanın ızgara - çizgileri'nin kesişme noktalarından üçü, dünyanın en muammalı yerlerinin üzerinde bulunmaktadır (altta).

Anadolu ikizkenar üçgeni

Albay **A. T. Powell**'a göre, *"Eşmerkezli iki dairenin üzerinde dörtten fazla merkezin yer alması, matematiksel olarak tesadüf ihtimalini öylesine azaltır ki, bu durumda sadece kasti bir düzenlemenin mütalaa edilmesi gerekir."* Söz konusu kadim merkezlerden üçü, ayrıca, tam bir üçgensel diziliş halinde, ikinci bir geometrik ilişki içerisinde de yer alırlar: Bu, tepesinde Gize bulunan, tabanıyla da Truva ile Nemrut Dağı'nı birleştiren bir ikizkenar üçgendir. İngiltere'de de, birçok önemli yeri irtibatlandıran bir büyük ikizkenar üçgen mevcuttur.

Anadolu ikizkenar üçgeninde Gize, üçge-

nin tepe noktasında yer almak ve dolayısıyla da, Truva ile Nemrut Dağı'ndan eşit uzaklıkta bulunmak suretiyle, gene merkezi bir konum göstermektedir. Üçgenin tepe açısı, aynı zamanda, Nil Deltası'na tekabül etmektedir.

Ana ley hatları

Bu üçgenin tabanı ile kenarlarını, katettikleri uzun mesafeler boyunca birçok kadim merkez ve yapı üzerinden geçtikleri için ana ley hatları olarak kabul edebiliriz:

a-) **Truva - Nemrut hattı:** Truva - Pessinus - Şereflikoçhisar (burada, 13. yüzyıldan kalma bir cami vardır) - Gülşehir ve Zelve (Kapadokya'daki yeraltı kentleri şebekesinin kuzey kısmında yer alırlar) - Elbistan'ın kuzeyi (birçok Hitit kalıntılarının bulunduğu yerdir) - Nemrut Dağı.

b-) **Truva-Gize hattı:** Truva Kyme (Amazonların kurduğu söylenen bir kadim merkez) - İzmir - Efes - Gize.

c-) **Nemrut Dağı - Gize hattı:** Nemrut Dağı - Arsameia Höyüğü (ya da Karakuş Tepesi) - Belkıs (Roma kalıntıları ile mağaraların bulunduğu bir höyük) - Nizip (burada, Suriye'deki Halef kültürüyle ilişkili buluntuların ortaya çıkarıldığı Şehzade Höyüğü yer alır) - Gize Piramitleri.

Mevlana'nın Konya'yı seçmesi

Bu üçgendeki dik bölücü çizgi, önce Konya üzerinden geçerek, tabanın ötesine doğru uzatıldığında da Ankara üzerinden geçmekte ve muhtemelen bir başka ley hattı daha oluşturmaktadır. Anadolu'ya Horasan'dan gelmiş olan **Hz. Mevlana**'nın, ilahi öğretilerini tesis edeceği yer olarak Konya'yı seçmiş olması, muhakkak ki, belirli bir bilgiye dayanıyordu. Acaba, Konya, İlahi Güçler ile irtibat kurulan bir özel bölge miydi?.. Ayrıca burada, gizemli bir Eflatun Mabedi de çok eski zamanlardan beri mevcuttu...

Piri Reis haritasında

Ünlü Türk denizcisi **Piri Reis**'in gizemli haritası (Bkz. sayfa 176), 1513'te hazırlanmıştı. Bundan 15 yıl sonra ikinci haritasını çizmişti. Bu haritadan zamanımıza sadece Orta ve Kuzey Amerika ile Grönland'ı gösteren bir parça kalmıştır. Bu haritanın ızgara - çizgilerinin kesişme noktalarından üçü, ki bunların iki tanesi rüzgârgülüyle belirlenmiştir, son on yılda hem uçandaireleri, hem de dünya gizemlerini araştıran kişilerin ilgisini çekti. Sonuçta bunlar, dünyanın en muammalı yerleri olagelen bölgeleri arasında sayıldılar. Bu yerlerden biri, dünyaca ünlü Bermuda Üçgeni'dir. Diğeri ise Karayip Denizi ve sonuncusu da Amerika ile Kanada'nın Büyük Göller yöresidir.

İpuçları veriyor

Ley hatlarının geçtiği, manyetik düzensizliklerin görüldüğü ve fay kırıklarının uzandığı yerlerde, dünyanın enerji yapısından meydana gelen kısa devreler, buraları, uçandaireler ile dünyadışı varlıkların fizik seviyede tezahür etmeleri için uygun sahalar haline getirir. Yeryüzünün kuruluş maketindeki ilahi geometri ve matematik, enerjetik ley hatları olarak da ortaya çıkmakta ve kozmik tasarıma ilişkin ipuçları vermektedir.

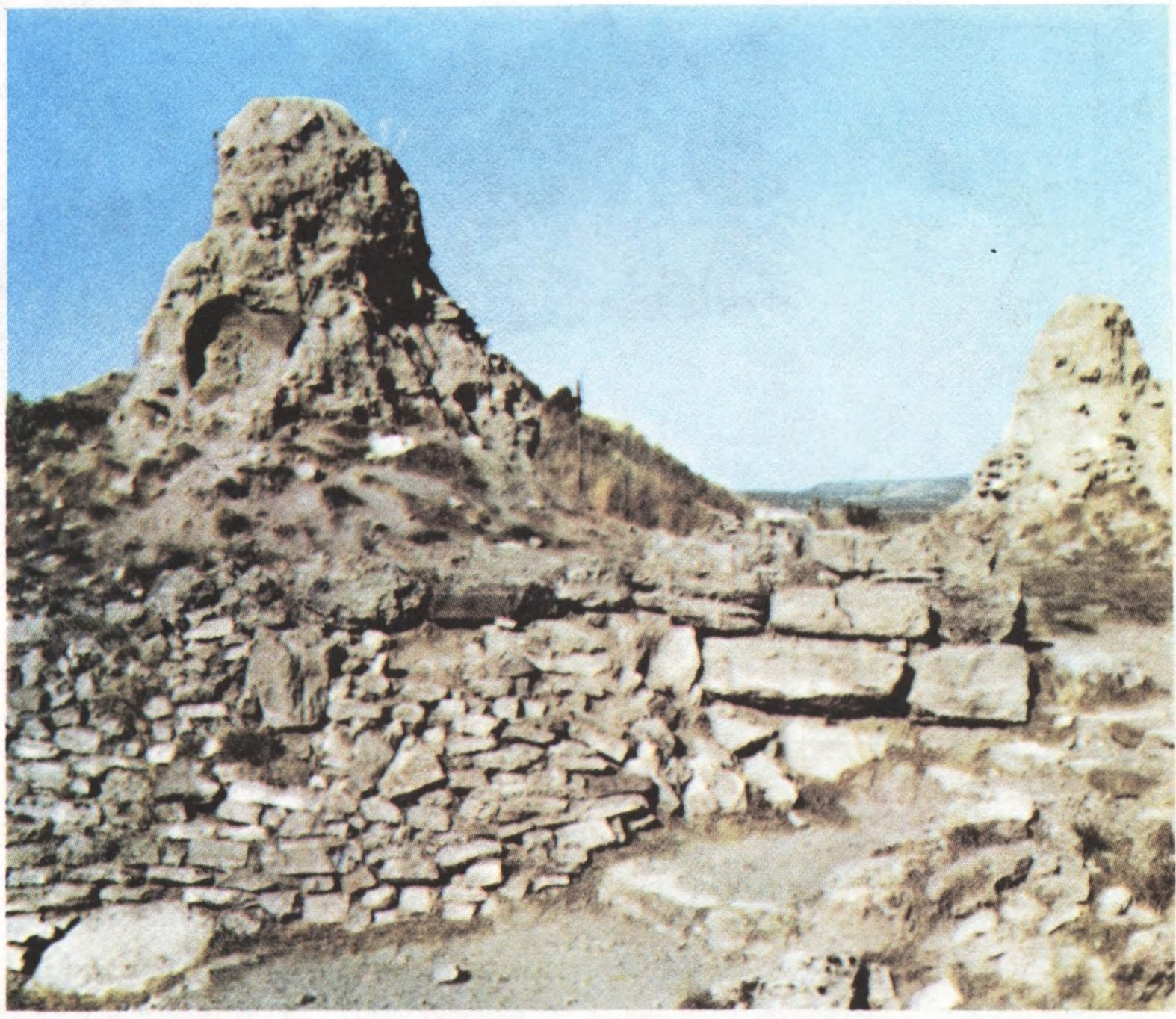

Türkiye'de ley hatları denince akla gelen bölgelerden biri de Çanakkale'dir. Truva'nın II. dönem kalıntılarından bir görüntü (üstte).

Yine Çanakkale'de Truva kalıntılarından bir görüntü. Burada ley hatları inceleniyor (sağda).

DÜNYANIN GİZEMLİ YERLERİ
Paskalya Adası/Yeni Zelanda

İNSAN BEYNİNİN, UZAYIN VE ZAMANIN

Bilinmeyen DÜNYASI

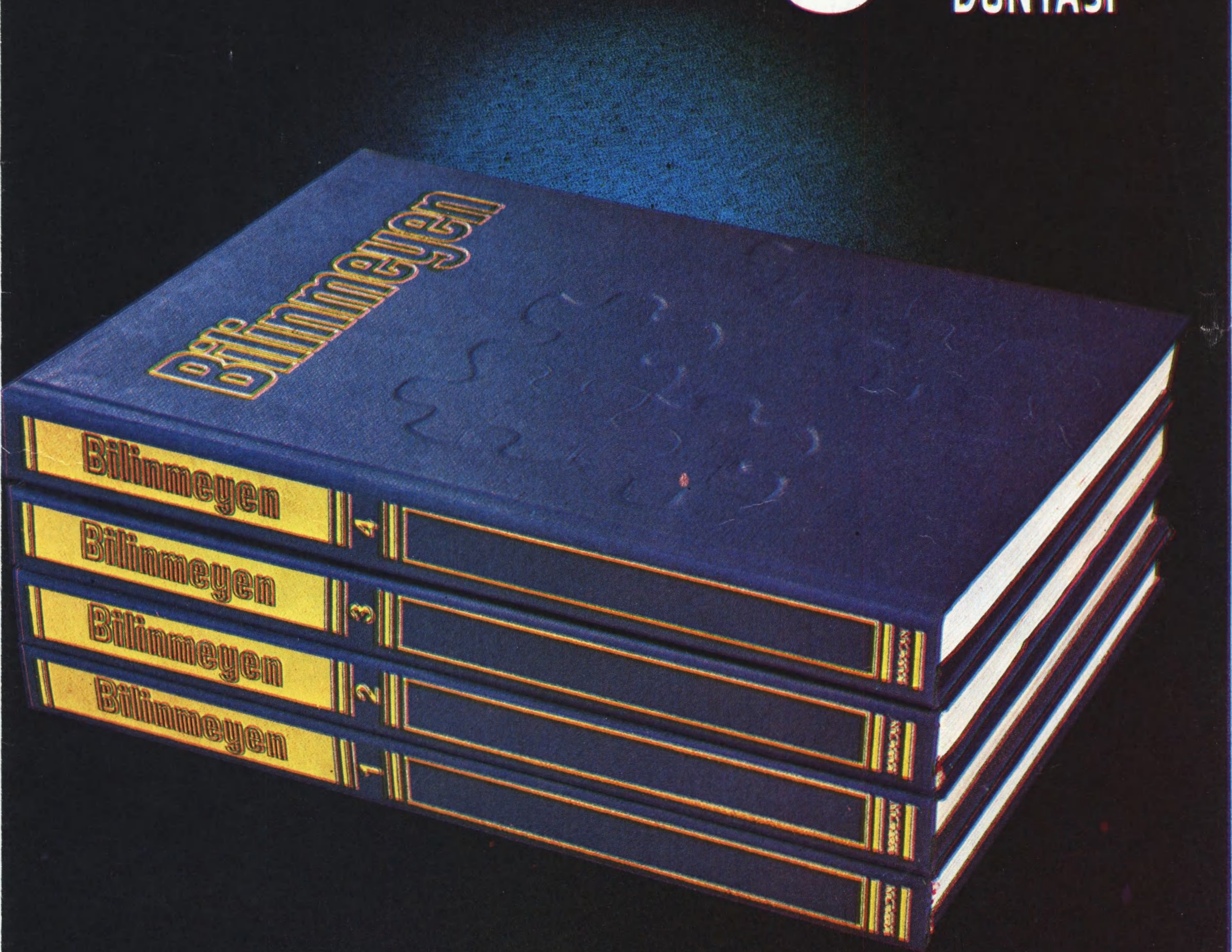

4. cilt kapakları bayinizde... Tükenmeden alın!

KARACAN

Şimdi Bilgisayar Çağıdır...

Beytur'a Gelin, PHILIPS Bilgisayarlarını Görün, Sorununuzu Çözün!

Hekim, eczacı veya avukatsınız.
Kartoteks sisteminiz başınıza dert.
Tasalanmayın.
Beytur size Philips Bilgisayarlarını sunuyor.
"Size Özel" programları, gerekli eğitimleri ve satış sonrası hizmetleriyle.
Beytur'a gelin, Philips bilgisayarlarını görün, sorununuzu çözün!

PHILIPS 2000 C Bilgisayar Sistemi Özellikleri

- Z 80-A Mikro İşlemci (4 MHz)
- 64 KB RAM Ana Bellek (320 KB'a yükseltilebilir)
- 32 KB Görüntü Belleği
- 2×640 KB (Formatlı) 5.1/4" Disket Birimi
- 10 MB Hard Disk Bağlama imkânı
- 9" Ekran 24×80 Karakter Görüntüleme Kapasitesi
- Hard Disk, Yazıcı, Veri İletişim ve Monitor Ara Birimleri imkânı (IEC/IEEE BUS)
- CP/M ve UCSD-P İşletim Sistemleri
- BASIC, FORTRAN, COBOL, PASCAL Programlama Dilleri Kullanma imkânı
- 8088 Mikro İşlemci imkânı ve bu Mikro İşlemci ile 512 KB'a kadar Ana Bellek imkânı
- 16 bite çıkartma imkânı.

** Türkiye'nin her tarafına 24 saatte yedek parça gönderebilme imkânı.*

** Bilgisayarınız için herhangi bir özel odaya ihtiyaç yoktur.*

Data Product Yazıcıları

Model 8010 :

Yazım hızı	: 180 Karakter/saniye
Satır uzunluğu	: 80 Kolon
Karakter/satır	: 10 Karakter/inç
İletişim hızı	: 300, 1200, 9600 baud
Ara birim	: RS 232 C Seri bağlantı
Metin düzenlemesi	: 80 kolon baskı genişliği.

Model 8020:

Yazım hızı	: 180 Karakter/saniye
Satır uzunluğu	: 132 Kolon
Karakter/satır	: 10 Karakter/inç
İletişim hızı	: 300, 1200, 9600 baud
Ara birim	: RS 232 C Seri bağlantı
Metin düzenlemesi	: 132 kolon baskı genişliği

BEYTUR

"Türkiye'de en yaygın satış sonrası hizmet teşkilatına sahip kuruluş."

BEYTUR
BİLGİSAYAR / İLETİŞİM SİSTEMLERİ SANAYİ ve TİCARET A.Ş.
Davutpaşa Cad. No: 115, Topkapı / İstanbul
Tel: 577 10 98; Teleks: 22328 Tert Tr.